

UZASADNIENIE

W dniu 21.02.2008 r., M. G. (1) podpisał umowę o współpracy z (...) S.A. Sama spółka nie oferowała żadnych produktów finansowych i ubezpieczeniowych, a jedynie pośredniczyła w sprzedaży produktów

(...) Towarzystwa (...), (...) Banku (...) Funduszy Inwestycyjnych. Na tej podstawie te same umowy miał on przedstawiać produkty ubezpieczeniowe będące w ofercie, przyjmować wnioski o ubezpieczenie. Do końca 2009 r., mógł przyjmować w gotówce od klientów kwoty do 2500 zł., jako pierwszą składkę ubezpieczeniową, po czym uprawnienie to zostało cofnięte wszystkim przedstawicielom z uwagi na jego nadużywanie. Nadto w imieniu (...), mógł proponować założenie rachunków osobistych, zawarcie umowy kredytu hipotecznego oraz pośredniczyć w otwieraniu rachunków inwestycyjnych w (...) Towarzystwie Funduszy Inwestycyjnych. Na pierwsze spotkania z klientami oskarżony udawał się w towarzystwie przedstawiciela (...) T. W., który przedstawił go jako opiekuna klienta z ramienia (...). (zezn M. P. k 457-460, 1645-1658, T. W. k 909-912, wyj osk k 3042-3049, 1806-18112497- (...))

W okresie od 5 sierpnia 2008 r., do 21 marca 2013 r., w Ł. oraz na terenie województwa (...), oskarżony zaczął oferować innym osobom lokaty i polisy pod szyldem (...). Wprowadzał je w błąd, że zawierają za jego pośrednictwem z (...) umowy, mocą których otrzymają od tegoż podmiotu, po upływie określonego terminu, wpłacone kwoty wraz z odsetkami, podczas gdy takowe umowy, z tymi podmiotami, w rzeczywistości nie były w ogóle zawierane. Posługiwał się przy tym drukami używanymi przez (...) i opatrzonym jego logo. Wcześniej wprowadził w błąd kierownika oddziału co do tego, co się stało z owymi formularzami. Wszyscy pokrzywdzeni z wyjątkiem M. W., działali w przeświadczeniu, iż w rzeczywistości zawierają umowy z (...) Usługi (...), (...) Towarzystwo (...) lub (...) Bank (...), a oskarżony jest jedynie pośrednikiem.

Wszystkie pieniądze wpłacane przez pokrzywdzonych trafiały do oskarżonego. Służyły do spłaty jego wcześniejszych zobowiązań. Resztę przeznaczał na wypłaty dla tych klientów, którzy wcześniej wpłacili pieniądze. Z popełnionego przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu. (wyj osk. k 1807-1810, 3042-3049, niżej wskazane zeznania pokrzywdzonych)

1) **M. S. (1)** poznał oskarżonego za pośrednictwem swej dziewczyny A. S.. M. G. przedstawił mu się jako pracownik banku (...), ekspert, zajmujący się inwestowaniem pieniędzy. Pokrzywdzony zdecydował się zainwestować za jego pośrednictwem w produkty oferowane rzekomo przez (...). W tym celu, będąc przekonany, że dokonuje inwestycji w tzw. Fundusz Ekspertki wpłacił oskarżonemu:

- 500 zł. w dniu 5.08.2008 r.
- 40 000 zł. w dniu 8.08.2008 r.
- 23 000 zł. w dniu 6.10.2008 r.
- 7 250 zł. w dniu 23.12.2008 r.
- 8 000 zł. w dniu 5.03.2009 r.
- 2 000 zł. w dniu 6.03.2009 r.
- 6 500 zł. w dniu 9.05.2009 r.
- 5 000 zł. w dniu 25.05.2009 r.
- 50 000 zł. w dniu 23.05.2009 r.

- 33 000 zł. w okresie 2008 r. - 2010 r.

Powyższe wpłaty, z wyjątkiem ostatniej, zostały potwierdzone przez oskarżonego na drukach (...): „Potwierdzenie wpłaty pierwszej składki”. Ostatnia zaś na kartce papieru, jako dopłata do funduszu eksperckiego. Na pierwszych sześciu dowodach wskazano jako płatnika A. S., gdyż w świetle zapewnień oskarżonego miała ona założone konto w owym funduszu, pokrzywdzony zaś wówczas jeszcze takowego konta nie miał.

Nadto pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu na tzw. Program (...) na Przyszłość, który miał być dalszym ciągiem Funduszu Eksperckiego.

- 20 500 zł. w dniu 20.10.2010 r.

- 12 000 zł. w dniu 6.02.2011 r.

- 75 000 zł. w dniu 30.06.2011 r.

Wpłaty te zostały poprzedzone podpisaniem 3 umów na drukach (...).

6 czerwca 2012 r., pokrzywdzony podpisał z oskarżonym na druku (...) kolejną umowę Program (...) na Przyszłość, w której jako składkę wskazano 363 942,05 zł. określoną jako saldo na dzień 6.06.2012 r. M. S. nie dokonał w związku z tą umową żadnej wpłaty. Wskazana w dokumencie składka stanowiła sumę wszystkich w/w wpłaconych przez pokrzywdzonego kwot powiększonych o nieistniejące zyski, które rzekomo przyniosły inwestycje, przy uwzględnieniu dotąd wpłaconych pokrzywdzonemu odsetek.

Ogółem M. G. z tytułu odsetek od inwestycji wypłacił M. S. 100 000 zł.

Pokrzywdzony wielokrotnie rozmawiał z oskarżonym na temat zainwestowanych pieniędzy. M. G. zapewniał go, że są one lokowane w różnego rodzaju produktach (...). (zezn. M. S. k 3219-3224, 968-970, wyj. osk. k 3220-3223, potwierdzenia wpłat k 972-973, umowy k 974-977)

W połowie 2012 r., pokrzywdzony poinformował oskarżonego, że chce wycofać 305 000 zł. i umieścić je w inwestycji prowadzonej przez spółkę (...). Uzgodnił, że M. G. przeleje do (...) taką kwotę. Taką samą sumę miał tam zainwestować ze swoich pieniędzy również M. G..

16.07.2012 r., M. S. zawarł z przedstawicielem (...) umowę o współpracy oraz umowę pożyczki mocą której miał pożyczyć spółce 305 tys. zł. płatne w ciągu 3 dni. Pożyczka była oprocentowana w wysokości 18,5 % od dochodu uzyskanego z inwestycji. Podobną umowę tego samego dnia zawarł oskarżony. (zezn. M. S. k 3219-3224, 968-970, M. K. k 3390-3393, 988-989, wyj. osk. k 3220-3223, umowy k 1095-1098, 992-994)

W umówionym terminie spółka (...) nie uzyskała kwot pożyczek wskazanych w umowach. Pokrzywdzony zdecydował, że nie chce uczestniczyć w inwestycji. Uzgodnił z M. G., że to on z własnych pieniędzy pokryje jego część wkładu.

Oskarżony poinformował A. M., iż ma możliwość uczestniczenia w korzystnej inwestycji budowlanej, prowadzonej przez (...). Pokazał jej plany budowy i przedstawił prognozę zysku. A. M. ufała M. G., uznała, że proponuje jej udział w inwestycji ale za swoim pośrednictwem. Oskarżony poprosił ją o pożyczkę na ten cel.

W dniu 4.08.2012 r., A. M. pożyczyła mu: 310 tys. zł., w ciągu trzech dalszych dni 90 tys. zł., 1.12.2012 r., 100 tys. zł., a 21.12.2012 r., 50 tys. zł. Pożyczka miała być zwrócona po zakończeniu inwestycji to jest do 31.07.2014 r., z odsetkami w wysokości 18 %.

Oskarżony z własnego konta, w kilku transzach z dużym opóźnieniem, w okresie lipiec – grudzień 2012 r., przelał na rzecz spółki 610 tys. zł. Na przelewach nie umieszczał dopisków, iż wpłat dokonuje w imieniu pokrzywdzonego. (wyj. osk. k 3220-3223, 3392, zezn. A. M. k 1077-1079, 3418-3422, 3580-3582, M. K. k 3390-3393, 988-989)

W styczniu 2013 r., J. M., mąż A. M., zwrócił się do oskarżonego o zlikwidowanie lokaty w wysokości 150 tys. zł., którą założył 27 lipca 2012 r. M. G. przeciągał sprawę, wskazywał na opóźnienia w centrali (...). A. M. przestała mu ufać i zażądała zabezpieczenia swoich interesów związanych z udzielonymi pożyczkami. W dniach 14 i 15 marca 2013 r., doszło do zawarcia umowy cesji, mocą której oskarżony przeniósł na A. M. wierzytelności związane z wpłatami w łącznej kwocie 610 tys. zł., dokonanymi przez niego na rzecz (...). Oskarżony poinformował spółkę o cesji za pośrednictwem poczty. Po zakończeniu inwestycji, z uwagi na to, że kwota 305 tys. zł., w księgach rachunkowych spółki, zgodnie z umową pożyczki, figurowała jako wpłata pochodząca od M. S., (...) popróbowwała bezskutecznie złożyć ją wraz z odsetkami do depozytu sądowego. (wyj. osk. k 3220-3223, 3392, zezn. A. M. k 1077-1079, 3418-3422, 3580-3582, M. K. k 3390-3393, 988-989, J. M. k 72, umowy k 1084-1089)

2) **K. K. (1)** poznał oskarżonego na kursie przygotowawczym do adopcji. Wiedział, że był on pracownikiem (...). Podpisał z nim umowę ubezpieczenia na życie z funduszem kapitałowym ze składką jednorazową (...). Błędnie uważał przy tym, że M. G. działa jako reprezentant (...) Towarzystwo (...). Wpłacił oskarżonemu z tego tytułu:

- 80 000 zł w dniu 17.09.2008 r., następnie dopłacił do pierwotnej składki:

- 30 000 zł w dniu 19.03.2009 r.,

- 20 000 zł w dniu 1.08.2009 r.

Później oskarżony polecił mu następny produkt (...) tzw. Fundusz Ekspercki. Pokrzywdzony błędnie uważał, że M. G. również w tym wypadku działa jako reprezentant (...) i wpłacił mu z tego tytułu:

- 11 000 zł, w dniu 5.11.2009 r., następnie dopłacił do funduszu:

- 4 500 zł., w dniu 5.11.2009 r.,

- 45 000 zł., w dniu 26.01.2010 r.,

- 25 000 zł., w dniu 26.02.2010 r.,

-120 000 zł., w dniu 9.03.2010 r.,

- 53 000 zł., w dniu 8.12.2010 r.

Jako odsetki M. G. wypłacił mu kwotę 260 000 zł. Umowy jak i potwierdzenia wpłat składek sporządzane były przez oskarżonego na drukach używanych przez (...). (zezn. K. K. k 875-876, 3117-3118, umowy i dowody wpłat k 878-887, wyj. osk. k 3118)

3) **A. B. (1)** poznała oskarżonego na studiach. M. G. skontaktował się z nią i zaproponował ulokowanie kwoty 10 000 zł. na kapitałowym ubezpieczeniu na życie o nazwie O.. Oprocentowanie miało wynieść 25 %. Umowę zawarli na druku (...). Pokrzywdzona wpłaciła mu w/w kwotę w dniu 31.03.2009 r. Po roku otrzymała od oskarżonego 12 500 zł., tytułem zwrotu wpłaconej kwoty wraz z odsetkami.

12.03.2013 r., oskarżony nakłonił ją do założenia lokaty oprocentowanej 1 % miesięcznie. Pokrzywdzona przelała na wskazane przez niego konto 3000 zł. Uważała wówczas, że rachunek ten należy do (...) Usługi (...) tak bowiem było wskazane w danych odbiorcy. Nie otrzymała z tego tytułu żadnej kwoty.

W obu wypadkach pokrzywdzona działała w błędnym przekonaniu, że umowy zawiera z (...). (zezn. A. B. k 927-928, przelew k 929, umowa k 930, wyj osk k 1813-1819)

4) **A. S. (2)** znała oskarżonego od dziecka. Wiedziała, że pracuje on w (...). M. G. zaproponował jej uczestnictwo w tzw. Funduszu Eksperckim mającym przynosić wysokie zyski. Pokrzywdzona wpłaciła oskarżonemu z tego tytułu:

- 10 000 zł., dnia 3.07.2009 r., następnie dopłaciła

- 10 000 zł., dnia 3.04.2010 r.,

- 81 000 zł., dnia 30.12.2010 r.,

- 15 000 zł., dnia 30.12.2010 r.

Potwierdzenia 2 pierwszych wpłat wystawione były na drukach (...), trzecia wpłata dokonana została przelewem na konto oznaczone jako fundusze eksperckie M. G. (...). Ostatnia zaś gotówką na ręce oskarżonego.

Pokrzywdzona nie otrzymała żadnych pieniędzy od oskarżonego. Działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...).

5. **G. S. (1)** poznał oskarżonego za pośrednictwem swej żony. Wiedział, że pracuje on w (...). Po pewnym czasie M. G. zaproponował mu założenie lokaty w (...).

W kwietniu, maju, lipcu i wrześniu 2009 r., pokrzywdzony przekazał mu na ten cel łącznie 74 000 zł., na co otrzymał potwierdzenia wpłat na drukach używanych przez (...). Jako wpłacający figurowała na nich żona pokrzywdzonego.

20.12.2010 r., pokrzywdzony przekazał oskarżonemu 100 000 zł., jako składkę na tzw. Program (...) na przyszłość. Umowę w tym przedmiocie zawarli na formularzu (...).

Tytułem odsetek oskarżony wypłacił mu 20 163 zł. Pokrzywdzony wraz z żoną działali w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarli z (...) (zezn. G. G. S. k 3080-3081, 3120, wniosek o zwarcie umowy k 281, potwierdzenia wpłat k 284-284)

6. **M. T. (1)** poznała oskarżonego jako przedstawiciela (...) Usługi (...). 26.02.2011 r., oskarżony zaproponował jej lokatę z oprocentowaniem 4,5 % miesięcznie. Na druku opatrzonym logo (...) podpisali wniosek o zawarcie Umowy (...) Program (...) na Przyszłość. Pokrzywdzona zaś wręczyła oskarżonemu 50 000 zł.

M. T. otrzymała od M. G. 37 000 zł jako odsetki. Działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...). (zezn. M. T. k 1102-1103, 3112-3113, wniosek o zawarcie umowy k 1104, wyj osk k 3113)

7. **R. L. (1)** poznał M. G. za pośrednictwem M. T.. Został mu on przedstawiony jako dobry pracownik firmy (...). Oskarżony zaproponował pokrzywdzonemu dokonanie wpłat na tzw. Program (...) na Przyszłość, mający przynieść korzystne oprocentowanie. 22.08.2011 r., pokrzywdzony wpłacił M. G. 50 000 zł., a 17.08.2012 r., dopłacił 100 000 zł. Wpłaty znalazły potwierdzenie w dokumencie wystawionym przez oskarżonego opatrzonym logo (...).

Pokrzywdzony nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. R. L. k 892-893, 3115-3117, umowa k 894)

8. **P. F. (1)** poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu wpłatę pieniędzy na tzw. Program (...) na Przyszłość. Miały one przynieść odsetki w wysokości 2 % miesięcznie. Pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu: 40 000 zł., w dniu 29.11.2011 r., 15 000 zł., w dniu 15.02.2012 r. i 25 000 zł. w dniu 29.02.2012 r. Te wpłaty zostały objęte jedną umową oznaczona nr (...) zawarta na formularzu (...), opiekującą łącznie na 80 tys. zł. Pod koniec maja 2012 r., oskarżony przyjechał do pokrzywdzonego i wypłacił mu na jego prośbę 60 000 zł., jako część wkładu. Następnie pokrzywdzony wpłacił 5 000 zł. w dniu 15.06.2012 r. oraz dodatkowo jeszcze 30 tys. zł. objęte nowa umowa zawarta na druku (...). 6.02.2013 r., jego żona A. F. dopłaciła 45 000 zł.

Oskarżony przekazał pokrzywdzonemu 2 000 zł., tytułem odsetek, a 29.03.2013 r., przelał na konto P. F. nadto 10 tys. zł. Pokrzywdzony i jego żona działali w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarli z (...). (zezn. P. F. k 1679-1682, 3166-3167, dokumenty k 1683-1688)

9. T. A. (1) poznał oskarżonego, gdy ten z ramienia (...) zawierał z nim polisę ubezpieczeniową. Później oskarżony zaproponował mu zawarcie umowy ubezpieczeniowej Pewny Zysk. 8.12.2011 r., na druku (...), podpisał wniosek o zawarcie w/w umowy i przełał 35 000 zł., na rachunek wskazany przez oskarżonego. Tytułem odsetek otrzymał 10 452 zł. Działal w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn T. A. k 126-127c, (...) - (...), umowa k 130-131, potwierdzenie przelewu k 132)

10. S. D. (1), znał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu produkty, które rzekomo miało w swej ofercie (...). Pokrzywdzony zdecydował się zawrzeć trzy umowy:

- w dniu 21.12.2011 r., w programie Pewny Zysk, wpłacił 20 tys. zł. Umowę podpisał na formularzu (...);
- w dniu 6.02.2012 r., w programie Program (...) na Przyszłość wpłacił 15 000 zł., Umowę podpisał na druku (...);
- w marcu 2012 r., na miesięczną lokatę wpłacił 7 000 zł. Nie otrzymał żadnego dokumentu potwierdzającego jej zawarcie.

Z tytułu umów z dnia 21.12.2011 r. i marca 2012 r., otrzymał odpowiednio 25 060 zł. i 8 330 zł., tytułem zwrotu wpłaconych kwot wraz z odsetkami. Z tytułu umowy z dnia 6.02.2012 r., nie otrzymał żadnych pieniędzy. Działal w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn św S. D. k 1731-1734, 3170, umowy k 1737-1738, 1740-1741, dowody wpłat k 3153-3154 wyj osk k 3170)

11. M. S. (3) poznał oskarżonego, gdy ten przyjechał do niego jako agent ubezpieczeniowy (...). M. G. zaproponował mu korzystnie inwestycje dokonane rzekomo w (...).

1.02.2012 r., oskarżony zaproponował pokrzywdzonemu lokatę 3 miesięczną z 3% oprocentowaniem. Po upływie terminu miała ona ulec automatycznie przedłużeniu. Pokrzywdzony wpłacił 10 000 zł i podpisał wniosek o zawarcie umowy Program (...) na Przyszłość. Uczynił to na druku (...).

15 marca 2012 r., wpłacił oskarżonemu gotówką 20 000 zł., na 2 miesięczną lokatę z oprocentowaniem 4,5 % miesięcznie.

28 marca 2012 r., wpłacił mu 14 840 zł., na 1 miesięczną lokatę z której odsetki miały wynieść 6 %. Oskarżony pokwitował wpłatę na kartce opatrzonej logo (...).

11 kwietnia 2012 r., wpłacił M. G. przelewem 10 000 zł., na 2-miesięczną lokatę oprocentowaną 2,7 % miesięcznie.

18 maja 2012 r., wpłacił mu przelewem 10 000 zł., na 3 miesięczną lokatę oprocentowaną w wysokości 7,5 % za 3 miesiące.

14 stycznia 2013 r., przełał na wskazane przez oskarżonego konto 10 000 zł., na 1 miesięczną lokatę oprocentowaną 4,5% miesięcznie.

Oskarżony wypłacił pokrzywdzonemu wpłacone w dniach 15 marca, 28 marca 11 kwietnia i 18 maja 2012 r. pieniądze wraz z umówionymi odsetkami. Nie wypłacił mu żadnych pieniędzy z tytułu kwot wpłaconych 1 lutego 2012 r. i 14 stycznia 2013 r. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. M. S. k 1513-1515, 1776-1777, 3288-3290, wyciągi z rachunku (...) - (...), pokwitowanie k 1516, umowa k 1790)

12. J. M. (2) był znajomym oskarżonego. Wiedział, że pracuje on w (...). M. G. zaproponował mu założenie lokaty z oprocentowaniem 2,6 % miesięcznie.

18.04.2012 r., J. M. wpłacił mu 80 000 zł., na druku (...) podpisali umowę ubezpieczenia „Program (...) na Przyszłość”. 16.07.2012 r., dopłacił 10 000 zł., przy czym przez jeden miesiąc oprocentowanie miało wzrosnąć do 3,2 %.

27.07.2012 r., oskarżony zaproponował mu 6 miesięczną lokatę z oprocentowaniem 18% za w/w okres. Pokrzywdzony wpłacił mu 150 000 zł.

15.11.2012 r., wpłacił M. G. 60 000 zł na 15 dniową lokatę oprocentowaną 4,65 %. 26.11.2012 dopłacił do niej 30 000 zł. Po upływie terminu zgodził się na przedłużenie lokaty.

Oskarżony wypłacił pokrzywdzonemu tytułem odsetek od Programu Inwestycyjnego na Przyszłość 10 899 zł. J. M. działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. J. M. k 671-672, 3169, umowa k 674-675, pokwitowania k 676-678)

13.A. S. (3) usłyszał od swego wuja J. S. (1), iż M. G., jest przedstawicielem banku (...), sprzedającym jego produkty przynoszące duże zyski. Pokrzywdzony zdecydował się zainwestować. W 2011 r., przekazał J. S. 150 tys. zł. aby ten z kolei wpłacił je oskarżonemu, celem ich zainwestowania w produkt (...) mający przynieść oprocentowanie w wysokości 1,5 % miesięcznie. J. S. przekazał pieniądze M. S.. Ten w 2012 r., najpierw poprosił oskarżonego o wystawienie zaświadczenia same zaś pieniądze wręczył mu nieco później.

Pokrzywdzony nie odzyskał od oskarżonego żadnych pieniędzy. A i J. S. działali w błędnym przeświadczeniu, że pieniądze trafiły do (...). (zezn A. S. k 1507, 3224, umowa k 1509, wyj. osk. k 3224)

14. D. Ł. (1) poznał oskarżonego w 2008 r., gdy ten przyjechał do jego domu wraz z pracownikiem (...) T. W., który przedstawił M. G. jako nowego przedstawiciela firmy.

Oskarżony zaproponował pokrzywdzonemu dokonanie inwestycji w lokaty (...).

22.12.2011 r., D. Ł. wpłacił 17 000 zł. na lokatę oprocentowaną 2,2% miesięcznie. Po zlikwidowaniu lokaty oskarżony wypłacił mu 17 000 zł., tytułem zwrotu całego kapitału oraz 4132 zł., tytułem odsetek.

8 maja 2012 r., przekazał oskarżonemu 20 000 zł., jako lokatę z miesięcznym oprocentowaniem 3,2 %.

3.10.2012 r. oskarżony zaproponował mu kolejną lokatę z oprocentowaniem 3,25 % miesięcznie. Pokrzywdzony przelał w związku z tym na wskazane przez niego konto 15 tys. zł.

19.12.2012 r., wpłacił na konto wskazane przez oskarżonego 15 tys. zł., celem zainwestowania ich w lokatę o oprocentowaniu 3,75 % miesięcznie.

7.02.2013 r., przelał oskarżonemu 20 tys. zł., aby ten założył lokatę oprocentowaną 2,5 % miesięcznie.

Z tytułu wpłat dokonanych w okresie 8 maja 2012 r. – 7.02.2013 r., nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn D. Ł. k 83-85, 3077-3088, umowa k 96, potwierdzenia przelewów k 97-100)

15.J. K. (1) poznał oskarżonego, gdy zawierał za jego pośrednictwem polisy z (...). W 2012 r., oskarżony skontaktował się z nim i zaoferował ubezpieczenie Program (...) na Przyszłość.

10.05.2012 r., pokrzywdzony zawarł w/w umowę na druku (...) i przelał na wskazane przez oskarżonego konto 100 tys. zł.,

17.05.2012 r. dokonał dopłaty do w/w inwestycji w wysokości 20 tys. zł.

Oskarżony zaproponował mu przedłużenie umowy. Pokrzywdzony zgodził się pod warunkiem wypłaty odsetek. Z tego tytułu oskarżony przelał na jego konto 7 tys. zł.

W październiku 2012 r., oskarżony ponownie skontaktował się z pokrzywdzonym informując o możliwości uzyskania dodatkowych odsetek w wypadku wpłacenia kolejnych 20 tys. zł. co J. K. uczynił.

Dnia 26.11.2012 r., pokrzywdzony otrzymał tytułem odsetek kwotę 7800 zł.

Na początku 2013 r., oskarżony ponownie zaproponował mu przedłużenie umowy. Pokrzywdzony zgodził się pod warunkiem wypłaty odsetek. Z tego tytułu oskarżony przelał na jego konto 7800 zł.

6.03.2013 r., M. G. zaproponował J. K. 30 dniowa lokatę . Na ten cel pokrzywdzony wpłacił mu 50 000 zł.

Łącznie pokrzywdzony otrzymał od oskarżonego 22 600 zł., tytułem odsetek. J. K. działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. J. K. k 696-697, 3083-3084, umowa k 699, dowody przelewów k 700-706)

16. R. S. poznał oskarżonego za pośrednictwem swego brata. Został mu on przedstawiony jako przedstawiciel (...). M. G. zaproponował mu korzystne inwestycje i ulokowanie pieniędzy w Programie Inwestycyjnym na Przyszłość. Oferta zainteresowała R. S. i w dniu 18 maja 2012 r., wpłacił oskarżonemu 20 tys. zł. Umowę zawarli na druku (...). W wyznaczonym terminie oskarżony zwrócił mu 20 tys. zł. wraz należnymi odsetkami w kwocie 800 zł. 16 lipca 2012 r., zaproponował mu zawarcie kolejnej umowy. Została ona sporządzona na druku (...), a pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu 15 tys. zł. Ich zwrot wraz z odsetkami uzyskał po 4 miesiącach.

4 stycznia 2013 r., oskarżony zaproponował pokrzywdzonemu 2-miesięczną lokatę z oprocentowaniem 5,2 % miesięcznie. Umowę zawarli na druku opatrzonej logo (...), a R. S. wpłacił M. G. 30 000 zł. Z tytułu tej transakcji pokrzywdzony nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. R. S. k 982-983, 3120, umowy k 984-986)

17. W. C. (1) poznał oskarżonego gdy zawierał z (...) polisę na życie. Po roku M. G. skontaktował się z nim i zaoferował korzystnie oprocentowane lokaty.

18 maja 2012 r., pokrzywdzony przelał na wskazane przez niego konto 8300 zł. Umowę na druku (...) sporządzili w terminie późniejszym.

3.12.2012 r., przelał 6000 zł., celem założenia kolejnej lokaty, a 15 lutego 2013 r., 3 tys. zł. również po to, aby założyć następną lokatę. Konta zostały wskazane przez oskarżonego i oznaczone zostały jako G. M. I..

Nie otrzymał od oskarżonego zwrotu żadnej kwoty. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. W. C. 254, 263b-264 c, umowa k 256-257, potwierdzenia przelewu k 259-260, 263)

18. M. M. (1) znała oskarżonego od ponad 20 lat. Wiedziała, że jest on przedstawicielem (...).

23.05.2012 r., oskarżony zaproponował jej zawarcie umowy lokaty. Pokrzywdzona przekazał mu na ten cel 30 tys. zł. Umowę zawarli na druku (...).

23.10.2012 r., zawarła z nim kolejną umowę na druku (...) i wpłaciła 10 tys. zł.

28.02.2013 r., oskarżony zaproponował jej kolejną lokatę. Przełała mu na ten cel 6 tys. zł.

Oskarżony nie wypłacił jej żadnej kwoty. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...). (zezn. M. M. k 538-539, umowy k 540-541, 544, polecenia przelewów k 542-543)

19. M. G. został polecony A. B. (3) przez znajomych jako dobry doradca finansowy. Pomógł jej uzyskać kredyt mieszkaniowy. Później oskarżony zaproponował jej lokaty terminowe z wysokim oprocentowaniem.

W sierpniu 2012 r., powierzyła mu 45 tys. zł. i podpisała umowę na druku (...). Celem założenia kolejnych lokat, przelała nadto na wskazane przez oskarżonego konta: 4500 zł i 5000 zł., w dniu 3 sierpnia 2012 r. W dniach 6 i 14.09.2012 r., wpłaciła mu odpowiednio 6 000 i 35 000 zł.

Tytułem odsetek oskarżony wypłacił jej: 17.10.2012 r., 5 tys. zł.; 2.11.2012 r., 5 tys. zł.; 26.11.2012 r., 5 tys. zł.; 24.12.2012 r., 20 tys. zł., 4.03.2013 r., 2 tys. zł. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...). (zezn. A. B. k 42-43, 707-708, umowa k 47-48, potwierdzenia przelewów k 50-55,58, pokwitowania k 56-60)

20. B. M. (1) poznał oskarżonego jako przedstawiciela IN UF. M. G. zaproponował mu produkt o nazwie Program (...) na Przyszłość.

27.07.2012 r., na druku (...) podpisał z oskarżonym umowę o w/w nazwie i przelał na wskazane przez niego konto 160 tys. zł. Namówiony przez oskarżonego dopłacił w dniu 9.10.2012 r., 10 tys. zł., oraz 15.02.2013 r., kolejne 10 tys. zł. Nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn B. M. k 523-524, umowa k 526, potwierdzenia przelewów k 527,531-532)

21. Z. S. (1) znał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu atrakcyjną lokatę. Pokrzywdzony wyraził zgodę.

1.08.2012 r., przelał na wskazany przez niego rachunek (...) tys. zł. i podpisał umowę o nazwie P. (...) na Przyszłość. Była ona sporządzona na druku (...).

18.12.2012 r., pokrzywdzony przelał na konto wskazane przez oskarżonego 10 000 zł. celem założenia kolejnej lokaty.

Tytułem odsetek od pierwszej lokaty otrzymał od oskarżonego 5500 zł. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. Z. S. (...) - (...), potwierdzenie przelewu k 1126-1129, umowa k 1131)

22. E. i T. P. (1) byli znajomymi oskarżonego. 9 sierpnia 2012 r., oskarżony zadzwonił do nich i poinformował o istnieniu korzystnej lokaty z banku (...). Wręczyli mu 100 tys. zł., aby wpłacił je na owa lokatę. Umowę podpisali na druku (...).

W grudniu oskarżony zaproponował im założenie kolejnej lokaty. 14 grudnia 2012 r., wręczyli mu na ten cel 3 tys. zł. gotówka i przelali na wskazane przez niego konto 17 tys. zł.

25.02.2012 r., wręczyli oskarżonemu 12 tys. zł. celem wpłacenia jej na kolejną lokatę przez niego zaproponowaną. 27 lutego 2013 r., dopłacili do niej 10 tys. zł.

Nie otrzymali od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzeni działali w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarli z (...) (zezn. E. P. k 267-268, umowa k 269-270 pokwitowania k 271-272)

23. A. K. (1) znała oskarżonego od 20 lat. Wiedziała, że jest on przedstawicielem (...). 22 sierpnia 2012 r., M. G. zaproponował jej założenie 4 miesięcznej lokaty z oprocentowaniem 7 % rocznie. Przełała 10 tys. zł. na wskazany przez niego rachunek. Spisali umowę na druku (...). Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...).

W listopadzie 2012 r., pokrzywdzona pożyczyła oskarżonemu jako osobie prywatnej 10500 zł. W dniu 10.12.2012 r., otrzymała przelewem kwotę 10615 zł. Oskarżony tłumaczył przy tym, że oddaje pieniądze z małym bonusem. Podziękował za pożyczkę i przeprosił za zwłokę w jej oddaniu. (zezn. A. K. k 1547, 3162-3163, umowa k 1549, potwierdzenia przelewów k 1550-1551)

24. B. M. (3) i A. M. (2) znali oskarżonego jako przedstawiciela (...). 23 sierpnia 2012 r., oskarżony zaproponował im zawarcie korzystnych lokat w (...). 23.08.2012 r., przelali na wskazane przez niego konto 10 tys. zł. 23.10.2012 r., oskarżony zaproponował im dopłatę do owej lokaty. Pokrzywdzeni przelali w związku z tym na wskazane przez niego konto 6 tys. zł. w dniu 3 stycznia 2013 r., dopłacili jeszcze 5 tys. zł.

Nie otrzymali żadnych pieniędzy od oskarżonego z tytułu wyżej poczynionych wpłat.

W lutym 2013 r., oskarżony zaproponował im 30 dniowa lokatę . 15.02.2013 r., przelali mu na ten cel 2500 zł. W/w kwotę oskarżony zwrócił im 29 marca 2013 r. Pokrzywdzeni działali w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarli z (...). (zezn. B. M. k 140-144, 3082-3083, potwierdzenia przelewów k 145147, 149-150)

25. S. L. (1) poznał oskarżonego za pośrednictwem M. T., jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu udział w Programie Inwestycyjnym na Przyszłość. 12.09.2011 r., na druku (...) podpisał umowę i wpłacił oskarżonemu 40 tys. zł.

21.12.2011 r., za radą oskarżonego dopłacił na jego ręce gotówka do w/w inwestycji 10 tys. zł.

29 sierpnia 2012 r., przekazał oskarżonemu 15 tys. zł., celem założenia kolejnej lokaty.

8.02.2013 r., przelał mu 10 tys. zł., celem założenia następnej lokaty

Oskarżony wypłacił mu tytułem odsetek od kwot wpłaconych na program (...) na Przyszłość kwoty 8500 zł. i 15 000 zł. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. S. L. k 862-863, 3114-3115, umowa k 869, przelew k 866, pokwitowania k 867-868)

26. 30.08.2012 r., **B. G. (1)** przelał oskarżonemu na konto oznaczone (...) Usługi (...) 12 tys. zł., celem założenia 3 miesięcznej lokaty. M. G. nie wypłacił z jej tytułu pokrzywdzonemu żadnych pieniędzy. (wyj. osk. k 3042-3049, 1806-18112497- (...), potwierdzenie przelewu k 1721)

27. P. J. (1) poznał oskarżonego za pośrednictwem znajomych, którzy polecili go jako doradcę finansowego. M. G. zaproponował mu założenie lokaty. Dnia 31.08.2012 r., podpisał z nim na druku (...) umowę oraz przekazał mu gotówką 100 tys. zł. Gdy w lutym 2013 r. chcąc zlikwidować lokatę zadzwonił do oskarżonego ten odpowiedział, że są problemy ze zlikwidowaniem lokaty w centrali (...) w W.. Nie otrzymał od M. G. żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn . P. J. k 61-63, umowa k 64-66)

28.A. K. (3) poznała oskarżonego jako przedstawiciela (...). Zaproponował on jej założenie lokaty oprocentowanej na poziomie 3 % miesięcznie. Pokrzywdzona wpłaciła mu 5 tys. zł. Po upływie umówionego terminu otrzymała powyższą kwotę wraz z 3 % odsetkami.

25 września 2012 r., M. G. zaproponował jej założenie kolejnej lokaty oprocentowanej 3 % w skali miesiąca. Pokrzywdzona podpisała umowę na druku (...) i tego dnia przelała na konto wskazane przez oskarżonego 10 tys. zł. Jako odbiorca przelewu było wskazane (...) W. ul (...). Nie otrzymała od oskarżonego żadnych pieniędzy z tytułu tej transakcji. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...). (zezn. A. K. k 287-288, 3164-3165, umowa k 290-291)

29. W. W. (1) poznał oskarżonego za pośrednictwem M. P.. Oskarżony zaproponował mu atrakcyjny produkt I. (...) w postaci wysokooprocentowanej lokaty. Poinformował go przy tym, że oprocentowanie jest tak korzystne, bowiem stoi on wysoko w hierarchii (...).

W czerwcu-lipcu pokrzywdzony przekazał oskarżonemu 100 tys. zł., celem założenia lokaty na 3 miesiące oprocentowanej 2,4 % miesięcznie. Po upływie terminu oskarżony zwrócił mu w/w kwotę wraz z odsetkami.

3.10.2012 r., pokrzywdzony wpłacił mu gotówką 35 tys. zł. celem założenia lokaty 1 miesięcznej oprocentowanej 4,25 % miesięcznie. Lokata comiesięcznie ulegała przedłużeniu.

17 stycznia 2013 otrzymał od oskarżonego przelewem 4350 zł., tytułem odsetek. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...) (zezn. W. W. k 1639-1640, 3165-3166)

30. Oskarżony zaofertował **C. G. (1)** założenie lokaty. Pokrzywdzony wypłacił z bankomatu 5 tys. zł i przekazał je oskarżonemu. W siedzibie (...), na druku (...) podpisał umowę. Nie odzyskał żadnej kwoty. Pokrzywdzony działał w

błędym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn C. G. k 1711-1712, potwierdzenia wypłat k 1714-1714, umowa k 1716-1718)

31. Ł. H. (1) poznał oskarżonego za pośrednictwem znajomego. M. G. przedstawił się jako przedstawiciel (...) i zaproponował założenie lokat pieniężnych. Wskazał, że są one wysoko oprocentowane, bowiem znajduje się on wysoko w hierarchii (...).

15.10.2012 r., zgodnie z jego propozycją, Ł. H. wraz z żoną A., wpłacili 150 tys. zł. na rachunek wskazany im przez oskarżonego. Umowę podpisali na druku (...). 30 stycznia otrzymali przelew na kwotę 11925 zł, jako odsetki od w/w lokaty.

6.11.2012 r., pokrzywdzeni wpłacili oskarżonemu 20 tys. zł., na okres 1 miesiąca na lokatę mikołajkową. Umowę podpisali na druku z logo (...). 6 grudnia uzyskali jej zwrot wraz z odsetkami w łącznej kwocie 20750 zł.

W lutym 2013 r., oskarżony ponownie skontaktował się z pokrzywdzonymi i zaproponował im założenie lokaty walentynkowej. 14.02.2013 r., przekazali mu na ten cel 30 tys. zł. Umowę podpisali na dokumencie z logo (...).

24.02.2013 r., przelali nadto 30 tys. zł., na prywatne konto oskarżonego, gdyż jak ten stwierdził do założenia kolejnej lokaty niezbędna jest suma 50 tys. zł., Brakującą kwotę miał dołożyć ze swoich pieniędzy. Pokrzywdzeni działali w błędym przeświadczeniu, że umowy zawarli z (...) (zezn. Ł. H. k 762, 770-771, 3168, A. H. k 766, 3173, umowy k 772-774, 778-780, 783-785, potwierdzenia przelewów k 775-777, 781-782, 786)

32. M. P. (3) poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. złożył mu propozycje założenia lokaty przeznaczonej dla stałych klientów w/w firmy.

30.11.2012 r., pokrzywdzony podpisał na druku (...) umowę lokaty i przekazał oskarżonemu w gotówce 50 tys. zł.

12.12.2012 r., ponownie zgłosił się do niego oskarżony. Na druku (...) podpisali drugą umowę lokaty. Pokrzywdzony przekazał M. G. 35 tys. zł.

Na początku stycznia M. P. poinformował M. G., iż chce rozwiązać pierwszą umowę. Oskarżony początkowo go zbywał, po czym przelał mu w okresie od 15.02.2013 r., do 20.03.2013 r., 23 500 zł. Pokrzywdzony działał w błędym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...) (zezn. M. P. k 13-15, umowy k 16-21, przelewy k 22-27)

33. M. K. (2) poznała oskarżonego jako współpracownika (...). 6.12.2012 r., M. G. zaproponował jej zawarcie umowy lokaty. Została ona sporządzona na druku (...). Pokrzywdzona przelała na wskazany przez niego rachunek (...) tys. zł. Miał on należeć wedle zapewnień oskarżonego do (...).

4.01.2013 r., oskarżony zaproponował jej dopłatę lokaty. Tego dnia przelała kolejne 100 tys. zł. Nie otrzymała od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn M. S.-K. k 998, umowy k 1000-1001, przelewy k 1002-1003)

34. K. P. (1) poznał oskarżonego za pośrednictwem M. P. jako przedstawiciela (...) oferującego korzystne lokaty. 20.12.2012 r. przekazał mu 15 tys. zł. celem założenia 3-miesięcznej lokaty w (...) Banku (...). Nie podpisali umowy bowiem M. G. tłumaczył się tym, że nie wziął z biura druków. Wystawił jedynie pokwitowanie. Pokrzywdzony nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Działał w błędym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...) (zezn. K. P. k 1768-1769, pokwitowanie k 1770)

35. B. B. (1) poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...). We wrześniu 2012 r., M. G. zaproponował mu zawarcie umowy lokaty. Pokrzywdzony wpłacił mu gotówką 20 tys. zł. Po upływie wyznaczonego terminu otrzymał powyższą kwotę wraz z odsetkami.

10.01.2013 r. M. G. zaproponował mu zwarcie kolejnej lokaty. B. B. podpisał umowę na druku (...) i wręczył oskarżonemu 21 tys. zł. Żadnych pieniędzy z tytułu tej transakcji nie otrzymał. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn B. B. k 1907-1908, 3165, umowa k 1911-1913)

36. G. S. (2) poznał oskarżonego za pośrednictwem P. F., jako przedstawiciela (...). W grudniu 2011 r., M. G. zaproponował mu założenie lokaty. 14.12.2011 r., pokrzywdzony przekazał oskarżonemu 20 000 zł i podpisał umowę Program (...) na Przyszłość na druku (...). Gdy pokrzywdzony poinformował, że chce zlikwidować lokatę otrzymał przelewem na konto 20 tys. zł. wraz z ustalonymi wcześniej odsetkami.

Oskarżony na przełomie 2012 i 2013 r. zaproponował pokrzywdzonemu dokonanie kolejnych lokat.

15.01.2013 r., G. S. przełał na konto wskazane przez M. G. 5 tys. zł., jako wpłatę na lokatę dwumiesięczną. 20.02.2013 r., dopłacił do owej lokaty 6 tys. zł.

Nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy z tytułu wpłat dokonanych w 2013 r. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...) (zezn. G. S. k 104-105, umowy k 107-108, przelewy k 109-110)

37. I. S. (1) poznała oskarżonego za pośrednictwem członków swej rodziny. Został on jej polecony jako ubezpieczyciel z firmy zajmującej się usługami finansowymi.

We wrześniu oskarżony skontaktował się z nią i zaproponował założenie lokaty. 3.09.2012 r., pokrzywdzona przełała na wskazane przez niego konto 4 tys. zł. 25.10.2012 r., uzyskała zwrot powyższej sumy wraz z odsetkami.

W styczniu oskarżony zaproponował jej wpłacenie pieniędzy na kolejną lokatę.

16.01.2013 r., I. S. przełała na wskazane przez niego konto 4 tys. zł. Z tytułu tej wpłaty nie uzyskała od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarła z (...) (zezn. I. S. k 119-120, przelewy k 121-122)

38. R. Ł. (1) poznał oskarżonego, gdy ten zaoferował mu swoje usługi jako przedstawiciel (...).

17.01.2013 r., M. G. zaproponował mu atrakcyjną lokatę. Pokrzywdzony wręczył mu 100 tys. zł i podpisał umowę na druku (...).

8.03.2013 r., celem założenia kolejnej lokaty przełał na wskazane przez oskarżonego konto 15 tys. zł.

12.03.2013 r., wpłacił na kolejną lokatę na konto wskazane przez oskarżonego 5 tys. zł.

Nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. R. Ł. k 1672-1673, 3158-3159)

39. R. D. (1) poznał oskarżonego, za pośrednictwem swej koleżanki. Został mu przez nią polecony jako rzetelny pracownik (...). M. G. zaproponował mu dokonanie korzystnej lokaty w (...). 1.02.2013 r., pokrzywdzony przełał na wskazany przez niego rachunek (...) tys. zł. Oskarżony zobowiązał się dostarczyć mu dokumenty potwierdzające założenie lokaty, czego jednak nie uczynił. Pokrzywdzony nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy, działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn. R. D. k 36-37, przelew k 38)

40. J. S. (1) poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...) Banku (...) za pośrednictwem M. S.. M. G. zaproponował mu założenie korzystnej lokaty. 12.02.2013 r., pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu na ten cel gotówką 15 tys. zł. Nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowy zawarł z (...). (zezn J. S. k 1136, M. S. 967-971, (...)- (...))

41. Oskarżony skontaktował się z **L. C.** i poinformował ją, że jako przedstawiciel (...), prowadzi jej polisę (...). Zaproponował jej założenie korzystnej lokaty w (...). 26.02.2013 r., przekazała mu na ten cel gotówką 15

tys. zł. Podpisała umowę na druku (...). Nie odzyskała żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn L. C. k 114-115, umowa k 116-118)

42. K. Z. (1) znał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu zawarcie korzystnej lokaty. W tym celu pokrzywdzony w dniu 26.02.2013 r., przelał na konto wskazane przez oskarżonego 20 tys. zł. i podpisał umowę na druku (...). Nie otrzymał z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. K. Z. k 236-237, umowa k 238-240, przelew k 241)

43. Oskarżony z ramienia (...) zajmował się polisą wykupioną przez **A. G. (1)**. Zaproponował jej założenie lokaty. W tym celu 27.02.2013 r., pokrzywdzona przelała na wskazany przez niego rachunek (...) tys. zł. i podpisała umowę na druku (...). Nie otrzymała z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn A. G. k 245-246, 3082, umowa k 247-249)

44. J. Ś. (1) poznała oskarżonego jako przedstawiciela (...). Oskarżony zaproponował jej korzystne ulokowanie pieniędzy. W tym celu, 27.02.2013 r., podpisała umowę na druku (...) i przekazała M. G. w gotówce 10 tys. zł. Nie otrzymała z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn. J. Ś. k 1899-1900, 3165, umowa k 1903-1905)

45. P. W. (1) poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu otwarcie lokaty oprocentowanej 2,05 % miesięcznie. W tym celu 28.02.2013 r., pokrzywdzony przelał na wskazany przez oskarżonego rachunek (...) tys. zł. Nie otrzymała z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. P. W. k 1571-1572)

46. P. W. (3) był fryzjerem, z którego usług korzystał oskarżony. M. G. mówił mu wielokrotnie, że pracuje w Banku (...). 1.02.2013 r., zaproponował pokrzywdzonemu założenie okazyjnej lokaty w banku (...). W tym celu P. W. wręczył mu 10 tys. zł. Oskarżony wypisał pisemne pokwitowanie, z którego wynikało, że przyjął pieniądze jako wpłatę na lokatę w (...), po czym powiedział, że prześle mu oryginał umowy z bankiem, czego jednak nie uczynił. Pokrzywdzony nie otrzymał z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. P. W. k 1163, 1177, 1536-1539, 3111-3112, pokwitowanie k 1165)

47. R. N. (1) poznała oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował jej korzystną lokatę. 4.03.2013 r., pokrzywdzona przelała na wskazane przez oskarżonego konto 15 tys. zł. i podpisała umowę na druku opatrzonym logo (...). Nie otrzymała z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn J R. N. k 901, 3113-3114, umowa k 904-905, przelew k 903)

48. K. W. (1) poznała oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. proponował założenie korzystnych lokat. 5.03.2013 r., pokrzywdzona wpłaciła gotówką oskarżonemu 20 tys. zł. na miesięczną lokatę i podpisała umowę na druku z logo (...). Nie otrzymała z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzona działała w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarła z (...). (zezn. K. W. k 1501, 3113, umowa k 1503)

49. K. R. (1) poznał oskarżonego jako agenta ubezpieczeniowego (...). W jednej z rozmów M. G. zaproponował mu założenie korzystnej lokaty oraz wskazał numer konta, na które pokrzywdzony 5 marca 2013 r., przelał 10 tys. zł. Jako właściciel konta zostało wskazane (...) ul. (...) W.. Oskarżony powiedział mu, że potwierdzenie zwarcia lokaty prześle pocztą, czego jednak nie uczynił. Pokrzywdzony nie otrzymał z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. K. R. k 1724, 3164, przelew k 1726)

50. M. B. (1) poznał oskarżonego jako przedstawiciela (...). M. G. zaproponował mu założenie korzystnie oprocentowanych lokat. Pokrzywdzony w tym celu przekazał mu 10 tys. zł., którą po upływie umówionego okresu otrzymał wraz z odsetkami.

Następnie oskarżony oświadczył, że szybko potrzebuje dużej ilości pieniędzy na założenie kolejnej lokaty, oprocentowanej 4,5 % miesięcznie. 12 marca 2013 r., M. B. przelał na wskazane przez niego konto 5 tys. zł.

Pokrzywdzony nie otrzymał z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Był przeświadczony, że oskarżony działał jako przedstawiciel (...). (zezn. M. B. k 1555-1556, 3163, przelew k 1557)

51. A. D. (1) poznał oskarżonego jako pracownika (...) Banku (...). Poleciała mu go A. B.. M. G. zaproponował pokrzywdzonemu korzystne zainwestowanie 20 tys. zł. na lokacie przeznaczonej dla pracowników Banku (...). A. D. oświadczył, że obecnie dysponuje jedynie 5 tys. zł., resztę będzie miał wkrótce. Oskarżony odpowiedział, że założy za niego brakująca kwotę. 14 marca 2013 r., pokrzywdzony wręczył M. G. 5 tys. zł., następnego dnia dał mu brakujące 15 tys. zł., na co otrzymał dwa pokwitowania. Pokrzywdzony nie otrzymał z tytułu transakcji żadnych pieniędzy. Działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...) (zezn. A. D. k 574-575, pokwitowania k 576-577)

52. W. K. (1) poznał oskarżonego jako pośrednika (...). M. G. zaproponował mu założenie korzystnej lokaty. 21 marca 2013 r., przelał na wskazane przez niego konto oznaczone (...) ul. (...) tys. zł. Oczekiwał, że oskarżony przyjedzie do niego do domu i przekaże mu dokumenty dotyczące owej lokaty, co jednak nie nastąpiło. Pokrzywdzony nie otrzymał z tytułu powyższej transakcji żadnych pieniędzy. Działał w błędnym przeświadczeniu, że umowę zawarł z (...). (zezn. W. K. k 1692, 3163-3164, przelew k 218)

53. M. W. nie była klientką oskarżonego. Ł. ich jedynie prywatna znajomość. M. G. poinformował pokrzywdzoną, że pracuje w banku, poprosił o pożyczanie 14 tys. zł. Zobowiązał się do ich zwrotu w ciągu 1 miesiąca z 3 % zyskiem, informując o tym, że suma ta potrzebna mu jest do założenia lokaty w (...) z takim właśnie oprocentowaniem. 20 marca 2013 r., przekazała mu 13 000 zł. i złotą bransoletkę o wartości 2 tys. zł. Nie uzyskała od oskarżonego żadnej kwoty tytułem zwrotu pożyczki. (zezn. św. M. W. k 3049-3050, wyj. osk. k 3045)

54. A. B. założyła konto o nr (...) w (...). Używała go do spłaty kredytu hipotecznego. Nie wyznaczyła do niego pełnomocnika. Gdy na rachunku pozostało 53 126,59 zł. 20.07.2012 r., udała się do siedziby (...) w T. M., gdzie przy pomocy pracowników oddziału dokonała przelewu (...) tys. zł na swe konto w (...). (zezn. A. B. k 1891-1896, 2533-2537, 3159-3162, 3415-3417, dokumentacja z k 2601, zezn. R. H. k 1583-1607)

3 sierpnia 2012 r., pokrzywdzona była w pracy w Ceramicie P.. W godzinach 12,16- 12,33 próbowała bezskutecznie zalogować na swe konto w (...). (zezn. A. B. k 1891-1896, 2533-2537, 3159-3162, 3415-3417, dokument k 2601, pismo k 3308)

Po tym jak o 15,00 zakończyła pracę udała się do oddziału banku w T. M., gdzie podpisała aneks do umowy, o 16,18 pobrała kod aktywacyjny i zleciła pracownicy banku, aby odblokowała jej konto, co nastąpiło między 16,18 a 16,20. Pokrzywdzona zleciła dokonanie przelewu kwoty 40 tys. zł. O godzinie 16,23 przekazano dyspozycje przelewu (...) tys. zł na konto (...) należące do oskarżonego, którą zrealizowano minutę później. Wpłata była związana z umową zawartą z oskarżonym w sierpniu 2012 r., i stanowiła część ze wskazanych w umowie (...) tys. zł. (zezn. A. B. k 1891-1896, 2533-2537, 3159-3162, 3415-3417, dokumenty k 1898, 2601, pisma z k 3320 i 3467, umowa k 47-48, wyj. osk. k 3161-3162)

W okresie wrzesień-październik 2012 r., oskarżony zadzwonił do A. B. i zapytał, czy korzysta ze swego konta w (...). Pomógł jej się zalogować przez telefon. Powiedział jej, że może kontrolować i obserwować co się dzieje z jej lokatą i poprosił, aby w tym celu przekazywała mu sms-y z hasłami przychodzącymi na jej telefon z banku, za pomocą których można było zarządzać środkami zgromadzonymi na rachunku. M. G. sam zaczął korzystać z w/w konta od października - listopada 2012 r. Wskazywał innym pokrzywdzonym, aby wpłacali na nie pieniądze przeznaczone na lokaty. Na rachunek o nr (...), należący do A. B. wpłynęło między innymi:

- 27.02.2013 r., 10 tys. zł., od A. G. z dopiskiem lokata 2 miesiące 3,95 %
- 28.02.2013 r., 10 tys. zł., od P. W. z dopiskiem lokata 1 miesiąc
- 6.03.2013 r., 50. tys. zł., od J. K. z dopiskiem lokata 30-dniowa

- 8.03.2013 r., 15 tys. zł., od R. Ł. z dopiskiem lokata 30 dniowa

-12.03.2013 r., 3 tys. zł., od A. B. z dopiskiem lokata

-21.03.2013 r., 20 tys. zł., od W. K. z dopiskiem lokata

(wyj. osk k. 1807-1810,3046, 3161-3162, zezn. R. H. k 1583-1607, zezn. A. B. k 1891-1896, 2533-2537, 3159-3162, 3415-3417)

M. G. (1) przesłuchiwany po raz pierwszy częściowo przyznał się do popełnienia zrzuconych mu czynów. Wskazał, że przyjmowane przez niego kwoty były niższe, a część spośród wpłacających została całkowicie spłacona. Wskazał, że nie chciał wprowadzić ich w błąd, choć przyznał, że używał druków sygnowanych przez (...) mimo, że podmiot ten nie miał nic wspólnego z zawieraniem przez niego umowami. W rozmowach z klientami mówił, że pieniądze będą lokowane poza (...), jednak osoby te nie zawsze się tym interesowały, chodziło im jedynie o zarobek. M. P., P. J., J. K., Ł. H., R. L., M. S., K. K. i R. Ł. byli wyraźnie informowani o tym, że ich pieniądze będzie inwestował on, a nie bank.

Dodał, że wszystkie pieniądze trafiały do niego i służyły do spłaty jego zobowiązań, w tym pochodzących z wcześniej prowadzonej działalności gospodarczej. Pierwsze wpłaty przeznaczał na spłatę tych długów, następne na wypłaty dla tych, którzy wpłacili mu wcześniej pieniądze. Była to piramida finansowa. Dodał, że spośród pokrzywdzonych całkowicie spłacony zostali M. T., M. S. i W. W..

Uzupełnił, że współpracował z (...) Usługi (...). Został przeszkolony i poznał produkty (...). Miał oferować kredyty hipoteczne, pośredniczyć w sprzedaży rachunków firmowych, sprzedawać produkty ubezpieczeniowo-finansowe. Musiał sam pozyskać klientów. Na pierwsze spotkania jeździł z przedstawicielami (...). Klienci przekazywali mu gotówkę lub dokonywali przelewów na wskazane przez niego konta. Nie prowadził żadnej ewidencji.

Na rozprawie odniósł się do poszczególnych zdarzeń wskazanych w zarzutach, podając jakie kwoty przyjął i jakie zwrócił klientom. Wyjaśnił, że w imieniu (...) zawierał z klientami umowy dotyczące inwestycji, które po dwóch latach przyniosły 40-50 % straty. Klienci zaczęli się wycofywać. Chcąc ich zatrzymać zaczął oferować im lokaty pod szyldem (...). Z tych lokat nie miał zysku nawet do nich dokładał. Próbował inwestować te pieniądze na giełdzie i w waluty obce początkowo odsetki finansował z tych zysków, a na końcu z wpłat innych klientów. Krótsze lokaty były wyżej oprocentowane, co nie było zgodne z zasadami ekonomii, a w pewnym momencie w jego działalności nic nie było logiczne. Wpadając w spiralę zadłużenia chciał tylko spłacać bieżące zadłużenie. Przed wyjazdem do Niemiec spłacił jedynie 100 000 ze swego własnego zadłużenia. Około połowy z tej kwoty pochodziło od jego klientów.

Oskarżony wyjaśnił, że jeśli chodzi o korzystanie z konta A. B., to poprosił ją o taką możliwość bowiem miał zajęte własne konta bankowe. Kazał wpłacać klientom pieniądze na jej konto i od razu je wypłacał.

Na rozprawie początkowo przyznał się do zaistnienia sytuacji wskazanej w zarzucie 54. Wskazał, że pokrzywdzona przysyłała mu kody dostępu do swojego konta sms-em. Uzyskał je, ponieważ A. B. poprosiła go aby zobaczył jak wygląda spłata jej kredytu hipotecznego.

Następnie odwołał powyższe depozycje, stwierdzając, że przyznał się do zarzutu z pkt. 54 bowiem nie zamierzał przedłużać procesu i chciał dobrowolnie poddać się karze. Wyjaśnił, że w istocie to pokrzywdzona wypłaciła owe 40 tys. zł i przelała na jego konto bowiem stanowiły one część z pierwszej lokaty jaką A. B. u niego założyła.

Ustalając stan faktyczny w zakresie współpracy oskarżonego z (...), sąd oparł się na wyjaśnieniach M. G.. Znajdują one potwierdzenie i uzupełnienie z zeznaniami: M. P., T. W..

Jako zgodne z prawdą, sąd uznał stwierdzenia oskarżonego, iż zaczął oferować innym osobom lokaty i polisy pod szyldem (...). Używał przy tym druków (...). Potwierdzają je szczegółowo niżej szczegółowo opisane: depozycje świadków i dowody w postaci samych dokumentów opatrzonych logo (...).

Za wiarygodne, sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że wszystkie pieniądze wpłacane przez pokrzywdzonych trafiały do niego. Służyły one do spłaty jego wcześniejszych zobowiązań powstałych w toku prowadzenia poprzedniej działalności. Resztę przeznaczal na wypłaty dla tych klientów, którzy wcześniej wpłacili pieniądze. Była to piramida finansowa. Brak jest podstaw do kwestionowania tych stwierdzeń. Fakt, iż jego wcześniejsza działalność gospodarza przynosiła straty potwierdzają zeznania A. Z.. Okoliczność, że część spośród pieniędzy trafiała do osób, które wcześniej dokonały „inwestycji”, choćby niżej szczegółowo omówione zeznania: A. B., M. S., M. S., K. K., M. T., którzy przyznawali, że od oskarżonego otrzymywali wypłaty niektórych „lokat” z odsetkami lub choćby same odsetki.

Niewiarygodne są jednak jego wyjaśnienia złożone w tym przedmiocie na rozprawie. Wskazał wówczas, iż próbował inwestować pieniądze na giełdzie i w waluty obce i początkowo odsetki finansował z zysków stąd płynących. W tej części są one sprzeczne z jego pierwotnymi wyjaśnieniami.

Jako nieprawdziwe, sąd uznał stwierdzenia oskarżonego, iż nie chciał wprowadzać kontrahentów w błąd, nie chciał nikogo oszukać czy narazić na straty. W rozmowach z pokrzywdzonymi mówił, że pieniądze będą lokowane poza (...), a nawet, że: M. P., P. J., J. K., Ł. H., R. L., M. S., K. K. i R. Ł., byli wyraźnie informowani, że pieniądze będzie inwestował on, a nie bank. W tej części jego wyjaśnienia są nie tylko sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych ale również są wewnętrznie sprzeczne i pozbawione logiki.

M. G. z jednej strony stwierdził, że nie chciał nikogo oszukać czy narazić na straty, z drugiej zaś wyjaśnił, że wszystkie pieniądze trafiały do niego i służyły do spłaty jego zobowiązań. Resztę przeznaczal na wypłaty dla tych klientów, którzy wcześniej wpłacili pieniądze. Wskazał nawet wprost, że była to piramida finansowa. Na rozprawie dodał, że krótsze lokaty były wyżej oprocentowane, co nie było zgodne z zasadami ekonomii, a w pewnym momencie jego działalności nic nie było logiczne.

Z jednej strony wskazał, że pokrzywdzeni wiedzieli, że pieniądze miały być inwestowane poza (...), z drugiej zaś przyznał, że przy zawarciu umów używał formularzy używanych przez (...), mimo, że podmiot ten nie miał nic wspólnego z umowami. Wprowadził nawet w błąd kierownika oddziału co do tego, co się stało z drukami. Na rozprawie przyznał wprost, że zaczął oferować klientom lokaty pod szyldem (...). Wskazać w tym miejscu należy, że gdyby jego klienci wiedzieli, że to on sam ma inwestować ich pieniądze, nie zaś (...), zupełnie zbędne, a nawet podejrzanym byłoby zawieranie z nimi umów na drukach z logo innego podmiotu z których treści wynika, iż drugą stroną umowy jest (...), nie zaś oskarżony.

Pokrzywdzeni zgodnie wskazywali, że uważali, iż swe pieniądze powierzają (...), (...) lub (...). Podnosili, iż oskarżonego znali jako przedstawiciela w/w instytucji i w ich imieniu proponował im on korzystne lokaty. Jedynie P. W. (3) i to tylko w zeznaniach złożonych na rozprawie wskazał, iż to oskarżony jako osoba fizyczna miał inwestować jego 10 tys. zł. W tej części jednak pozostają one w sprzeczności z jego poprzednimi zeznaniami, a także treścią pokwitowania, z którego wprost wynika, że pieniądze miały być przeznaczone na lokatę w (...). Fakt, że pokrzywdzeni działali w takim przeświadczeniu potwierdza okoliczność, iż umowy podpisywane były na formularzach (...), przelewy dokonywane na konta mające w swej nazwie (...), zaświadczenia wystawiane przez oskarżonego wskazywały również, że wpłaty były dokonywane celem dokonania inwestycji w produkty (...).

W szczególności, odnosząc się do stwierdzeń oskarżonego, że: M. P., P. J., J. K., Ł. H., R. L., M. S., K. K. i R. Ł., byli wyraźnie informowani, iż pieniądze będzie inwestował on, a nie bank, wskazać należy, że:

- obie umowy zawarte z M. P. zostały sporządzone na drukach (...).

- umowa zawarta z P. J. została zawarta na druku (...). Nadto jak wskazał świadek, gdy w lutym 2013 r. chcąc zwrotu pieniędzy zadzwonił do oskarżonego, ten odpowiedział, że są problemy ze zlikwidowaniem lokaty w centrali (...) w W..

- J. K. zawarł umowę ubezpieczenia Program (...) na Przyszłość na druku (...). Późniejsze wpłaty były dopłatami do w/w umowy z wyjątkiem przelewu z 6.03.2013 r., gdy M. G. zaproponował J. K. 30 dniowa lokatę. Wówczas to pokrzywdzony przełał 50 tys. zł na konto oznaczone (...) Towarzystwo (...) ul. (...).

- Ł. H. umowy podpisywał na drukach (...). 24.02.2013 r., przełał co prawda 30 tys. zł., na prywatne konto oskarżonego, wskazał jednak, że uczynił to, gdyż jak stwierdził M. G. do założenia kolejnej lokaty niezbędna jest suma 50 tys. zł. Brakującą kwotę oskarżony miał dołożyć ze swoich pieniędzy. Nawet w tym wypadku pokrzywdzony zaznaczył na przelewie „wpłata na lokatę w (...) (k 786).

- R. L. podpisał umowę na druku (...) Program (...) na Przyszłość;

- umowy jak i potwierdzenia wpłat przez K. K. składek, sporządzane były przez oskarżonego na drukach (...);

- R. Ł. wskazał, że M. G. wystawiał dyspozycję/zlecenie w zakresie pierwszej i trzeciej transakcji na druku (...) w zakresie drugiej na druku (...);

- M. S. (1) wskazał, że wielokrotnie rozmawiał z oskarżonym na temat zainwestowanych pieniędzy. M. G. zapewniał go, że są one lokowane w różnego rodzaju produktach (...). Potwierdzenia wpłat z k 972-973 zostały wystawione na drukach (...) oznaczonych: „Potwierdzenie wpłaty pierwszej składki”, jak wskazał pokrzywdzony były to wpłaty na tzw. Fundusz Ekspercki; pokwitowanie na kwotę 33 tys. zł. wskazuje, że była ona dopłatą do owego funduszu, cztery umowy zostały zawarte na drukach (...) Program (...) na Przyszłość”.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał, że wszyscy pokrzywdzeni, poza M. W., działali w przeświadczeniu, iż w rzeczywistości zawierają umowy za pośrednictwem oskarżonego z (...), (...) lub (...).

Mając na uwadze ilość przestępnych transakcji zawartych przez oskarżonego z pokrzywdzonymi, zwarty czasokres w jakim były dokonywane, fakt iż, pieniądze z nich pochodzące, jak sam przyznał przeznaczał na spłatę swych zobowiązań, sąd uznał iż z przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodów.

1) Ustalając stan faktyczny w zakresie transakcji dokonanych z udziałem **M. S.**, sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach w/w świadka oraz w całości na dokumentacji z k 972-977.

Z dowodów wpłat z k 972-973, wniosków z k 975-977 oraz pokwitowania z k 979 wynika, iż pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu:

a) 500 zł. w dniu 5.08.2008 r.

b) 40 000 zł. w dniu 8.08.2008 r.

c) 23 000 zł. w dniu 6.10.2008 r.

d) 7 250 zł. w dniu 23.12.2008 r.

e) 8 000 zł. w dniu 5.03.2009 r.

f) 2 000 zł. w dniu 6.03.2009 r.

g) 6 500 zł. w dniu 9.05.2009 r.

h) 5 000 zł. w dniu 25.05.2009 r.

i) 50 000 zł. w dniu 23.05.2009 r. (K 972-973)

Powyższe wpłaty, potwierdził pokrzywdzony, który dodał, że były to inwestycje w tzw. Fundusz Ekspercki. Zeznał, że pierwszych sześć z nich wskazywało jako płatnika A. S., przekonująco wytłumaczył przy tym, że było tak bowiem

według informacji uzyskanych od oskarżonego, miała ona założone konto w owym funduszu on zaś wówczas jeszcze takowego konta nie miał, co pośrednio potwierdza dokument z k 978. Sam oskarżony nie negował, że takowe pieniądze przyjął właśnie od M. S..

j) 20 500 zł. w dniu 20.10.2010 r. (k 977)

k) 12 000 zł. w dniu 6.02.2011 r. (k 976)

l) 75 000 zł. w dniu 30.06.2011 r. (k 975)

Powyższe wpłaty, potwierdził pokrzywdzony. Dodał, że dokonał ich, wedle swej wiedzy, na tzw. Program (...) na Przyszłość, który miał być dalszym ciągiem Funduszu Eksperckiego.

l) z pokwitowania z k 979 wynika, iż pokrzywdzony wpłacił nadto 33 000 zł. na Fundusz Ekspercki. Pokwitowanie to nie jest datowane. Ponieważ jednak dotyczy ono „funduszu” który nosił nazwę (...) w latach 2008 -2010, a później miał się przekształcić w Program (...) na Przyszłość, sąd uznał, iż wpłata ta została dokonana właśnie w latach 2008-2010.

Jednocześnie sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego, iż wpłacił oskarżonemu kwotę ponad 300 tys. zł.

Po pierwsze jego zeznania, są w tym przedmiocie wewnętrznie sprzeczne. Podczas pierwszego przesłuchania wskazał, że powierzył oskarżonemu łącznie 396 942,05 zł. Na rozprawie zaś wskazał, że było to jedynie 364 000 zł. i więcej pieniędzy mu nie dawał. Po odczytaniu pierwszych zeznań wskazał, że 33 000 zł zostało już ujęte w owych 364 tys. zł. Po okazaniu zaświadczenia z k 979, zaś, że widocznie jest to dodatkowa wpłata do owych 364 tys. zł. Nie umiał przy tym wyjaśnić rozbieżności i wskazał jedynie, że ta sprawa jest dla niego wielką traumą.

Po drugie jego zeznania są nielogiczne. Sam pokrzywdzony przesłuchiwany po raz pierwszy zeznał, że dokonał wpłat opisanych w pkt a-l, a dodatkowo 6 czerwca 2012 r., wpłacił 114 000 zł co łącznie dało kwotę 363 942,05 zł. Nadto w 2012 r., wpłacił kwotę z pkt l, na Fundusz Ekspercki co dało łącznie 396 942,05 zł. Jak wyżej wskazano, a co wynika z zeznań samego pokrzywdzonego, „fundusz” miał wtedy nosić już od dwóch lat zupełnie inną nazwę. Na rozprawie M. S. wskazał: „Łącznie to co dałem G., to jest kwota 363 942,05 zł.” Z prostego dodawania wpłat jakie wedle swych zeznań miał dokonać pokrzywdzony nie wychodzi jednak suma która daje końcówkę 942,05 zł. Zaiistnienie owej „końcówki” w zeznaniach M. S. można wytłumaczyć tylko tym, że nie dysponował on dowodem wpłaty 114 000 zł., posiadał jednak dokument z k 974 - umowę Program (...) na Przyszłość na której wskazano, że deklarowana wysokość składki wynosi 369 942,05 zł., z dopiskiem saldo zgodne na dzień 6 czerwca 2012 r.

Po trzecie zeznania te pozostają w sprzeczności z dokumentem z k 979.

Jak wyżej wskazano wpłata 33 000 zł., musiała być dokonana w latach 2008-2010. nie zaś jak zapewnia pokrzywdzony dopiero w 2012 r. Gdyby przyjąć, że M. S. wpłacił oskarżonemu w dniu 6.06.2012 r. 114 tys. zł., to uwzględniając poprzednie wpłaty, w tym owe 33 000 zł., na umowie winna być wskazana kwota 396 750 zł.

Po czwarte zeznania świadka pozostają w tej części w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego. Sama umowa, jak wyżej wykazano, nie może stanowić dowodu, że taka była suma wpłat dokonanych przez pokrzywdzonego. Niezrozumiały byłby wówczas odrębny zapis na niej udzielony: „saldo zgodne na 6.06.2012 r.”, którego brak było na wcześniejszych 3 umowach tego typu. Logiczne są natomiast w tym względzie wyjaśnienia oskarżonego z k 3220-3221 gdzie wskazał, że kwota 363942,05 zł., to suma środków jakie oskarżony wpłacił plus wirtualne odsetki, jakie mu od tych wpłat obiecał. Tłumaczy to także ową końcówkę 942,05 zł.

Jako niewiarygodne, sąd uznał jednak wyjaśnienia M. G., iż kwestionuje wpłatę 33 tys. zł. W tej części pozostają one w sprzeczności nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego ale przede wszystkim z dokumentem z k 979.

Pokrzywdzony przyznał, że otrzymał od oskarżonego 90-100 tys. zł., tytułem odsetek. Uznając, że zaszła nie dająca się usunąć wątpliwość, sąd rozstrzygnął ja na korzyść oskarżonego, przyjmując, że wypłacił on pokrzywdzonemu 100

tys. zł. Jednocześnie wobec zdecydowanych stwierdzeń świadka, iż kwota ta stanowi jedynie odsetki nie sposób uznać za wiarygodne depozycji oskarżonego, iż nie były to tylko odsetki ale również kapitał. Sam oskarżony nie był nawet w stanie wskazać jaką kwotę spłacił pokrzywdzonemu. Stwierdzając, że była to na pewno kwota wskazana przez świadka, „jeśli nie większa”.

Jako niezgodne z prawdą sąd uznał zeznania M. S., z których wynika, iż oskarżony poza odsetkami, zwrócił mu także kapitał w wysokości 305 tys. zł., który został zainwestowany w inwestycję prowadzona przez (...).

Po pierwsze zeznania pokrzywdzonego w tym przedmiocie są wewnętrznie sprzeczne. Sam świadek składając je przed sądem już na samym początku wskazał wprost: „Samych kwot głównych mi nie wypłacał, tylko odsetki.” Po czym dopiero po odczytaniu zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym potwierdził swe pierwotne depozycje, że 305 tys. zł. oskarżony wpłacił w jego imieniu na rzecz (...). Z uwagi na wysokość owej kwoty nie sposób uznać je za odsetki, które zresztą wedle zeznań pokrzywdzonego miały mu być wypłacone w trzykrotnie niższej wysokości.

Po drugie sam pokrzywdzony pismem z dnia 12.04.2013 r., z k 3215, wezwał oskarżonego do zwrotu kwoty 411 942,05 zł wraz z odsetkami informując, iż w przeciwnym wypadku skieruje sprawę na drogę sądową. Po okazaniu pisma wskazał, że w kwocie tej znajduje się również 15 000 zł., zainwestowane przez ojca. Nawet jednak po odjęciu jej sumy pozostaje kwota 394 942,05 zł., a więc nie uwzględniająca rzekomej wpłaty na rzecz (...).

Po trzecie, w tej części pozostają one w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, który wskazał, że pokrzywdzony chciał wycofać się z umowy, więc uzgodnili, że za niego wkład wniesie M. G.. Wspomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z depozycjami M. K. przelewy wpływające do (...) nie zawierały adnotacji, że wpłacane sumy należy zaksięgować jako wpłaty M. S..

Na marginesie jedynie wskazać można, że świadek ma powód, aby składać w tym przedmiocie nieprawdziwe, z punktu widzenia niniejszego procesu korzystne dla oskarżonego, a niekorzystne dla siebie zeznania. W ten sposób, zwiększa szanse na ustalenie, że owe 305 tys. zł., zainwestowane w (...), które przyniosły zysk zostaną uznane za jego wkład i zostaną mu zwrócone. Sam oskarżony nie ma żadnego interesu, aby negować fakt zwrotu pieniędzy pokrzywdzonemu.

Ustalając stan faktyczny w zakresie pożyczek udzielonych (...), sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach A i J. M., M. K. oraz dokumentach z k 992-994, 1084-1089, 1091-1093.

Oskarżony i pokrzywdzony zgodnie wskazali, że mieli zainwestować kwoty po 305 tys. zł. w przebudowę prowadzoną przez (...). Ten fakt potwierdzają umowy z k 1093 i 992-994 oraz M. K..

M. G. wskazał, że M. S. chciał wycofać się z umowy i razem uzgodnili, że to on pokryje jego udział. Oskarżony dodał, że część pieniędzy na wpłaty pożyczył od A. M.. Te okoliczności potwierdza zaświadczenie z k 1080, A. M., oraz pośrednio M. K.. Pierwsza zeznała, iż łącznie w okresie sierpień – grudzień, pożyczyła mu na ten cel 550 tys. zł. Z zeznań M. K. wynika, iż wpłaty następowały z dużym opóźnieniem w okresie lipiec- grudzień 2012 r., przelewy dokonywane były z konta oskarżonego, nie wskazywano na nich, że dotyczą wpłat dokonywanych w imieniu M. S.. Co prawda świadek wskazał również, że oskarżony, aż do chwili przesłania umów cesji nie wskazywał, jakoby M. S. wycofał się z transakcji, jednakże jak wynika z wyjaśnień M. G. nie chciał on, aby zostali uznani za niepoważnych inwestorów i stąd nic nie mówił o wycofaniu się pokrzywdzonego.

A. M. zeznała, że utraciła zaufanie do oskarżonego bowiem ten zwlekał ze zwrotem pieniędzy z lokaty jej mężowi. Ten fakt potwierdza J. M.. Jej zeznania wskazują, że zaczęła domagać się od M. G. zabezpieczenia swych interesów w związku z udzieloną pożyczką. W związku z czym doszło do cesji wierzytelności wobec (...). Te fakty potwierdzają oskarżony, umowy cesji, zawiadomienia o cesjach, oraz M. K. wskazując, że spółka otrzymała powiadomienia o cesji pocztą. W tym miejscu należy zauważyć, że umowa cesji dotyczyła pożyczek o łącznej wartości 610 tys. zł., natomiast A. M. pożyczyła oskarżonemu jedynie 550 tys. zł. Z umowy pożyczki i zeznań w/w wynika jednak, że była ona oprocentowana w wysokości 18 % za okres od wpłaty do 31.07.2014 r. Co prawda pożyczki udzielone spółce były

również oprocentowane, ale oprocentowanie to „zawierało” w sobie element ryzyka. Odsetki w wysokości 18,5 % obliczane były nie od wpłaconej kwoty ale od dochodu uzyskany z inwestycji.

2) Ustalając stan faktyczny w zakresie zdarzeń związanych z **K. K.**, sąd oparł się na zeznaniach tegoż pokrzywdzonego, dokumentacji z k 878-887 oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego. K. K. szczegółowo wskazał jakich wpłat i na jakie cele dokonywał na ręce oskarżonego oraz jaka kwotę tytułem odsetek uzyskał od niego. Wpłaty potwierdzają wskazane wyżej dokumenty, kwotę wypłaconych odsetek oskarżony na k 3118.

Jako niewiarygodne, sąd uznał przy tym pozostałe wyjaśnienia oskarżonego. Są one nieprecyzyjne i wewnętrznie sprzeczne, nadto pozostają w opozycji do zeznań pokrzywdzonego i przedstawionych przez niego dokumentów. Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że K. K. wpłacił mu aż 450 000 zł, on zaś wypłacił mu 350 000 zł do rozliczenia pozostało 150 000 zł, na rozprawie zaś początkowo podał, że wypłacił mu prawie 300 000 zł. po czym ostatecznie stwierdził, że nie neguje jakoby wypłacił pokrzywdzonemu jedynie 260 tys. zł. Podkreślić należy, że oskarżony zapewne nie działając celowo zawyżył wysokość wpłat otrzymanych od pokrzywdzonego oraz kwotę jaką jest mu winien.

Odnosząc się do treści zarzutu 2 postawionego oskarżonemu wskazać należy, że prokurator dwukrotnie policzył w nim wpłaty dokonane 5.11.2009 r. w rzeczywistości pokrzywdzony wpłacił wówczas oskarżonemu 11 000 zł. oraz 4 500 zł., prokurator zaś obok nich przyjął, że tego dnia miała miejsce jeszcze trzecia w wysokości sumy dwóch poprzednich.

3) ustalając stan faktyczny w zakresie zdarzeń związanych z **A. B.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej dokumentach z k 929-930 oraz wyjaśnieniach oskarżonego. W/w dowody są spójne, konsekwentne wzajemnie się potwierdzają.

4) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z A. S., sąd oparł się na zeznaniach tejże pokrzywdzonej, dokumentach z k 922-923 oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego. A. S. (2) zeznała, że M. G. zaproponował jej uczestnictwo w tzw. Funduszu Eksperckim. Wpłaciła z tego tytułu: 10 000 zł. dnia 3.07.2009 r., 10 000 zł. dnia 3.04.2010 r., co potwierdzają potwierdzenia wpłaty oraz wnioski o zawarcie umowy ubezpieczenia, który opiewa co prawda jedynie na kwotę 19415,95 zł., ale jak wskazała pokrzywdzona, suma ta miała być pomniejszona, jak to wskazał jej oskarżony, o koszty manipulacyjne. Dodała, że 81 000 zł., przelała dnia 30.12.2010 r., na konto oznaczone jako fundusze eksperckie M. G. (1) (...) co potwierdza potwierdzenie przelewu z k 922, a 15 000 zł., wpłaciła mu gotówką dnia 30.12.2010 r. co potwierdza wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia z dnia 30.12.2010 r. Co prawda na wniosku owym wskazana jest kwota 95 718,68 zł., jednakże pokrzywdzona zeznała, że wynika ona z sumowania wpłat dokonanych tego dnia gotówką w kwocie 15 tys. zł. i przelewem w wysokości 81 tys. zł. pomniejszonej jak to wskazał jej oskarżony o koszty manipulacyjne.

Jako niewiarygodne, sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, iż wypłacił pieniądze A. i G. S. (4). Stwierdził przy tym, że nie brał od niej żadnych pokwitowań. Wyjaśnienia oskarżonego w tym przedmiocie są niespójne. W postępowaniu przygotowawczym wskazał, że zwrócił w ten sposób 16 tys. zł., przed sądem zaś, że było to 20-22 tys. zł. Nadto w tej części pozostają one w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonej, a także G. S. z k 3157-3158, które zaprzeczyły jakoby otrzymywały od oskarżonego jakiegokolwiek pieniądze.

5. Ustalając stan faktyczny w zakresie dotyczącym kontaktów oskarżonego z **G. G.-S.**, sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach w postaci dowodów wpłat, wniosku o zawarcie umowy oraz zeznaniach pokrzywdzonego.

Z dokumentów wyżej wskazanych wynika, że oskarżony otrzymał od pokrzywdzonego łącznie 174 000 zł. 6000 zł., 30 000 zł., 11 000 zł i 27 000 zł w okresie kwiecień – wrzesień i 100 000 zł 20.12.2010 r. Stąd jako niewiarygodne uznano zeznania pokrzywdzonego, w których wskazał inną sumę. Pokrzywdzony zapewne sumując wpłaty popełnił błędy rachunkowe, co zresztą częściowo sam zauważył po odczytaniu mu pierwotnych zeznań. Nie ustrzegł się ich także gdy sumował wypłaty jakie otrzymał od oskarżonego. Sąd przyjął, że M. G. zwrócił mu 20 163 zł. Oparł się przy tym na zeznaniach samego pokrzywdzonego, który precyzyjnie wskazał, że otrzymał tytułem odsetek 5483 zł., 12150

zł., 1280 zł., 1250 zł., co daje łącznie w/w kwotę, nie zaś jak błędnie zsumował świadek w swych ostatnich zeznaniach na k 3120 - 30 000 zł. Co więcej sam oskarżony przyznał, że zwrócił pokrzywdzonemu jedynie około 20 000 zł.

6) Ustalając stan faktyczny w zakresie dotyczącym kontaktów **M. T.** z oskarżonym, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej, umowie z k 1104 oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego.

Pokrzywdzona wskazała, że wpłaciła M. G. 50 000 zł., co potwierdza w/w umowa oraz sam oskarżony.

Sąd ustalił, że M. T. otrzymała jako odsetki 37 000 zł. Oparł się w tej mierze na jej ostatnich zeznaniach. Są one precyzyjne. Świadek wskazała, że otrzymała 35 tys. zł oraz na sam koniec 2 000 zł. Okoliczności te potwierdził oskarżony na k 3113. Stąd jako nieprawdziwe sąd uznał pierwsze zeznania pokrzywdzonej, w których wskazała, że otrzymała jedynie 2 tys. zł. i pierwotne wyjaśnienia oskarżonego z których wynika, iż pokrzywdzona została całkowicie spłacona. Przede wszystkim w/w na rozprawie sami się z nich wycofali. Pokrzywdzona stanowczo wskazała, że poza 2 tys. zł., otrzymała od M. G. również 35 tys. zł. Oskarżony zaś wyjaśnił, że początkowo jedynie wydawało mu się, że transakcja została rozliczona. Przyjmuje jednak, że do jej zamknięcia pozostało 13 tys. zł. Podkreślić należy, że gdyby świadek chciała rzeczywiście fałszywie świadczyć na niekorzyść M. G., wówczas z pewnością podtrzymałaby swe pierwotne depozycje i w ogóle nie wspominała o owych dodatkowych 35 tys. zł.

7) Ustalając stan faktyczny w zakresie dotyczącym kontaktów oskarżonego z **R. L.**, sąd oparł się na zeznaniach w/w świadka oraz dokumencie z k 894.

Pokrzywdzony wskazał, że wpłacił oskarżonemu 50 000 zł, a następnie dopłacił 100 000 zł na tzw. Program (...) na Przyszłość. Fakty te potwierdza umowa z k 894, z której wynika, że do początkowej wpłaty 50 000 zł., dopłacono 17.08.2012 r. 100 000 zł. Sam oskarżony potwierdził, że pokrzywdzony wpłacił mu 150 000 zł.

Jako nieprawdziwe, sąd uznał stwierdzenia oskarżonego, iż rozliczył z pokrzywdzonym pierwszą z lokat. Te stwierdzenia są niezgodne z zeznaniami pokrzywdzonego, który wskazał, iż nie otrzymał od oskarżonego żadnych pieniędzy.

Sam oskarżony wskazał, że po upływie roku od wpłaty 50 tys. zł., to jest na 22.08.2012 r., byli umówieni na rozliczenie pierwszej wpłaty. Przyjechał tydzień wcześniej i zaczął rozmawiać o spłaceniu pieniędzy lub pozostawieniu ich na lokacie. R. L. wpłacił mu wówczas 100 000 zł., warunkując wpłatę zwrotem 50 tys. zł., we wrześniu dokładnie jak się umawiali. Te wyjaśnienia są wewnętrznie sprzeczne. Z jednej strony sam oskarżony przyznaje że wypłata miała nastąpić 22.08.2012 r. a więc w tydzień po jego wizycie, zaraz potem jednak wskazuje, że ta sama wypłata miała nastąpić dopiero we wrześniu 2012 r.

Co więcej z treści umowy z k 984 wynika, iż 22.08.2011 r., pokrzywdzony wpłacił oskarżonemu 50 000 zł., a 17.08.2012 r., dopłacił do pierwotnej umowy 100 000 zł. Dopisek wskazuje w oczywisty sposób, że doszło do dopłaty do pierwszej umowy, nie zaś zawarcia drugiej. W takim stanie rzeczy nie sposób uznać, jak chce tego oskarżony, iż dokonanie drugiej wpłaty było warunkowane spłatą pierwszego zobowiązania.

8) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **P. F.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, dokumentach z k 1683-1688 oraz wyjaśnieniach oskarżonego z k 3167. W swych zeznaniach świadek wskazał jakie kwoty wpłacił oskarżonemu, co znalazło potwierdzenie w zaświadczeniach i umowach opatrzonych logo (...). Tylko jedna, najniższa wpłata nie została udokumentowana, wobec jednak wyjaśnień oskarżonego z k 3167, w których jej nie zakwestionował, sąd uznał, iż w rzeczywistości została ona dokonana. Pokrzywdzony wskazał także, jakie kwoty i z jakiego tytułu otrzymał od M. G., co potwierdzają: M. G. oraz w części dot. 10 tys. zł. potwierdzenie przelewu. Mając powyższe na uwadze, jako niewiarygodne sąd uznał jednak pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że P. F. wpłacił mu jedynie 90 000 zł., a on sam wypłacił mu tylko 10 tys. zł.

9) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **T. A.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Zostały one potwierdzone przez dokumenty z k 130-132 oraz wyjaśnienia oskarżonego.

W zakresie zwróconych sum, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego są one konsekwentne i bardzo precyzyjne. Niewiarygodne, bo niekonsekwentne są natomiast w tym przedmiocie wyjaśnienia oskarżonego, który początkowo wskazywał kwotę 12 500 zł., a ostatecznie 11 tys. zł.

10) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **S. D.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, które znalazły pełne potwierdzenie w umowach z k 1737-1738 i 1740-1741, wyjaśnieniach oskarżonego.

11) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **M. S.**, sąd oparł się na zeznaniach tegoż pokrzywdzonego dokumentach z k 1778-1789, 1516, 1790 oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego.

M. S. wskazał, że: 1.02.2012 r., oskarżony zaproponował mu lokatę 3 miesięczną z 3 % oprocentowaniem. Po upływie terminu miała ona ulec automatycznie przedłużeniu. Pokrzywdzony wpłacił 10 000 zł i podpisał wniosek o zawarcie umowy Program (...) na Przyszłość. Uczynił to na druku opatrzonym logo (...). Fakty te potwierdza dokument z k 1790. 15 marca 2012 r., wpłacił oskarżonemu gotówką 20 000 zł., na 2 miesięczną lokatę z oprocentowaniem 4,5 % miesięcznie. Nadto 28 marca 2012 r., wpłacił 14 840 zł., na 1 miesięczną lokatę z której odsetki miały wynieść 6 %, co potwierdza zaświadczenie z k 1516. 11 kwietnia 2012 r., zaś 10 000 zł., na 2-miesięczną lokatę oprocentowaną 2,7 % miesięcznie. 18 maja 2012 r., wpłacił 10 000 zł., na 3 miesięczną lokatę oprocentowaną w wysokości 7,5 % za 3 miesiące. 14 stycznia 2013 r., przelał na wskazane przez oskarżonego konto 10 000 zł., na 1 miesięczną lokatę oprocentowaną 4,5% miesięcznie. Te wpłaty potwierdzają wyciągi z konta pokrzywdzonego.

Z przedstawionych przez pokrzywdzonego wyciągów wynika jednak, iż nie sposób powiązać poszczególnych wpłat dokonywanych na jego konto przez oskarżonego z konkretnymi umowami. M. G. przelał bowiem na konto M. S.:

9900 zł., dnia 26.04.2012 r.

7000 zł., dnia 20.08.2012 r.

10 000 zł., dnia 22.08.2012 r.

10 000 zł. dnia 1.09.2012 r.

10 000 zł., dnia 3.09.2012 r.

Z zeznań pokrzywdzonego wynika, iż pierwszej wpłaty 10 000 zł., dokonał 1.02.2012 r., na 3 miesiące z automatycznym jej przedłużeniem na kolejne okresy. Jej oprocentowanie miało wynieść 3 % miesięcznie. Za pierwszy okres należna kwota wyniosła więc 900 zł., tytułem odsetek, w razie nieprzedłużenia umowy zaś nadto 10 000 zł tytułem zwrotu kapitału.

Wpłaty kwoty 20 000 zł., dokonał 15.03.2012 r., na 2 miesiące z oprocentowaniem 4,5 % miesięcznie. Z prostego wyliczenia wynika, iż powinien otrzymać 20 950 zł.

Co do wpłaty kwoty 14 840 zł., nastąpiła ona 28.03.2012 r., na 1 miesiąc z odsetkami w wysokości 6 %. Czyli zwrócone winno być 15 730,40 zł.

Kolejne 10 000 wpłacił na 2 miesiące z odsetkami 2,7 % miesięcznie w dniu 11.04.2012 r., czyli winien otrzymać 10 540 zł.

Następne 10 000 zł., wpłacił 18.05.2012 r., na trzy miesiące z łącznymi odsetkami w wysokości 7,5 %, winien otrzymać więc 10 750 zł.

Ostatnie 10 000 zł wpłacił 14.01.2013 r. na 1 miesiąc z odsetkami 4,5 % miesięcznie. Winien otrzymać więc 10 450 zł.

Z zestawienia powyższych wypłat, których dokonał oskarżony oraz zapadalności poszczególnych umów i kwot z ich tytułu przysługujących pokrzywdzonemu, wynika w sposób jednoznaczny, że nie sposób przyporządkować żadnej

z wypłat żadnej z umów. Podnieść jeszcze należy, że najwyższa wypłata nie przekraczała kwoty najniższej wpłaty. Suma tychże spłat wynosi 46900 zł. podczas gdy same tylko należności wynikające ze wszystkich poza ostatnią umów wyniosły 64 840 zł. Nie mogą więc one stanowić podstawy do czynienia bardziej szczegółowych ustaleń faktycznych przedmiocie tego, z których umów oskarżony się wywiązał. Niewątpliwie jednak w oparciu o zeznania pokrzywdzonego i ostatnie wyjaśnienia oskarżonego uznać trzeba, że kontrowersje w tym zakresie dotyczą jedynie pierwszej transakcji. Co do umowy z dnia 14.01.2013 r. strony zgodnie wskazały, że należności z niej wynikające nie zostały wypłacone. Co do pozostałych zaś (poza pierwszą i ostatnią), strony zgodnie wskazały, że należności z nich wynikające, zostały pokrzywdzonemu wypłacone. Uznać zatem należy, że zostały zapłacone w części także w inny sposób niż przelew bankowy.

W zakresie pierwszej umowy, Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego. Podkreślić należy, iż sam R. S. przyznał, że należności z tytułu pozostałych, poza pierwszą i ostatnią umową zostały mu zwrócone, załączył dowody wpłaty należności przez oskarżonego i choć suma kwot wpłacanych przez M. G. na jego konto jest dużo niższa od należności wynikających ze wszystkich poza pierwszą i ostatnią z umów, przyznał, że M. G. nie zalega mu ze spłatą innych poza pierwszą i ostatnią z należności.

Jako niewiarygodne, sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, iż jedynie ostatnia z zawartych z pokrzywdzonym umów nie została przez niego zrealizowana oraz, że pokrzywdzony wpłacił mu jedynie 60 tys. zł. W tej części pozostają one bowiem w sprzeczności z zeznaniami M. S., który wskazał, że nie odzyskał pieniędzy także z tytułu pierwszej z umów oraz wskazał, że przekazał oskarżonemu łącznie 74 840 zł. Z zestawienia wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonego w tym przedmiocie wynika, iż M. G. pominął transakcje z 28 marca 2012 r., Przekazanie tej kwoty jest jednak potwierdzone pokwitowaniem z k 1516.

Mając powyższe na uwadze, jako nieprawdziwe uznano także wyjaśnienia oskarżonego z k 1807-1810, gdzie wskazał, że M. S. został całkowicie spłacony.

12) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **J. M.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znalazły one potwierdzenie w dokumentach złożonych przez niego w postaci umowy i pokwitowań przyjęcia pieniędzy przez oskarżonego. Sam oskarżony przyznał, że przyjął od niego 330 tys. zł.

Jako niewiarygodne sąd uznał pierwsze wyjaśnienia M. G. w tej części w której wskazał, że wypłacił J. M. 20 tys. zł. W tej części pozostają one w sprzeczności z tym co zeznał pokrzywdzony wskazując, że otrzymał jedynie 10.899 zł. Co więcej sam oskarżony na k 3169 wskazał, że nie kwestionuje zeznań pokrzywdzonego.

13) Ustalając stan faktyczny w zakresie inwestycji **A. S.**, sąd oparł się na zeznaniach tegoż pokrzywdzonego oraz wyjaśnieniach oskarżonego. A. S. wskazał, że przekazał swemu wujowi 150 000 zł, aby ten z kolei wpłacił je oskarżonemu, celem ich zainwestowania w produkt (...). Otrzymał umowę ubezpieczenia Program (...) na Przyszłość. Te fakty potwierdza w całości oskarżony, dodając, że pieniądze otrzymał za pośrednictwem M. S. oraz umowa z k 1509.

Jako niewiarygodne sąd uznał jednak stwierdzenia A. S., iż pieniądze przekazał w maju 2012 r. i jeszcze w tym samym miesiącu otrzymał za pośrednictwem swego wuja umowę. W tej części jego zeznania pozostają w sprzeczności z tym, co wskazał oskarżony oraz sam pokrzywdzony w toku rozprawy, gdzie zeznał, że pieniądze przekazał w połowie 2011 r., a umowę otrzymał dopiero po kilku miesiącach. M. G. zaś wyjaśnił, że nie otrzymał pieniędzy w maju 2012 r. Przyznał, że wypisał umowę na prośbę M. S., jednak same 150 tys. zł. otrzymał nieco później.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał, że powyższą sumę oskarżony przyjął w 2012 r.

14) Ustalając stan faktyczny w zakresie dotyczącym kontaktów oskarżonego z **M. Ł.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znalazły one potwierdzenie w dokumentach z k 96-100 oraz wyjaśnieniach oskarżonego z k 3078.

Jako niewiarygodne sąd uznał jednak poprzednie wyjaśnienia oskarżonego. Są one niekonsekwentne oraz pozostają w sprzeczności z w/w zeznaniami pokrzywdzonego i ostatnimi wyjaśnieniami samego oskarżonego. Początkowo M.

G. wskazał bowiem, że od pokrzywdzonego otrzymał aż 102 tys., z czego zwrócił mu 30 tys. Następnie zaś, iż otrzymał tylko 50 tys. zł., zwrócił jedynie 15 000 zł. tytułem likwidacji lokaty z grudnia.

15) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **J. K.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w dokumentach. Z zeznań świadka wynika, iż łącznie wpłacił oskarżonemu 190 tys. zł., a otrzymał od niego 22 600 zł. Wpłatę 100 tys. dokumentuje umowa z k 699, dopłatę do niej 20 tys. zł., potwierdzenie przelewu z k 705, paździenikową wpłatę 20 tys. zł. - potwierdzenie przelewu z k 703, wpłatę 50 tys. zł. zaś potwierdzenie przelewu z k 700. Wyплаты zaś k 701,702,704.

Jako niewiarygodne z tym zakresie sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego. Poza tym, że są one niezgodne z w/w dowodami to są jeszcze niekonsekwentne. Początkowo M. G. wskazał, bowiem, że pokrzywdzony wpłacił mu 160 tys. zł., z czego wypłacił mu 20 tys. zł., na rozprawie zaś, że otrzymał 170 tys. zł., z czego wypłacił jedynie 10 tys. zł.

16) W zakresie kontaktów oskarżonego z **R. S.** sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 984-986 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych na rozprawie. Jako niewiarygodne uznał jednak wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, gdzie wskazał, że zwrócił pokrzywdzonemu jedynie 22 700 zł. Są one sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego jak i późniejszymi depozycjami samego oskarżonego.

17) W zakresie kontaktów oskarżonego z **W. C.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 259-260, 263, 256-257 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

18) W zakresie kontaktów oskarżonego z **M. M.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 540-544 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

19) Ustalając stan faktyczny w zakresie transakcji zawartych przez oskarżonego z **A. B.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej, dokumentach z k 47-58 oraz wyjaśnieniach oskarżonego. A. B. zeznała, że w sierpniu powierzyła oskarżonemu:

- 45 000 zł., celem umieszczenia ich na lokacie oferowanej przez (...). Ten fakt potwierdza umowa z k 47-48. Dalsze wpłaty w wysokości 4500 zł., 5000 zł., 6000 zł i 35 tys. zł., potwierdzają dok z k 56-58. Łącznie powierzyła oskarżonemu 95 500 zł.

Co więcej sam oskarżony przyznał, że pokrzywdzona wpłaciła mu 95 500 zł.

Pokrzywdzona zeznała, że tytułem odsetek oskarżony wypłacił jej: 17.10.2012 r., 5 tys. zł; 2.11.2012 r., 5 tys. zł; 26.11.2012 r., 5 tys. zł; 24.12.2012 r., 20 tys. zł; 4.03.2013 r., 2 tys. zł., a więc 37 tys. zł. zatem szkoda majątkowa jaka wskutek jego zachowania poniosła pokrzywdzona zamknęła się sumą 58 500 zł., jest to kwota niemal identyczna jak ta, która oskarżony wskazał w wyjaśnieniach na k 3045 (58 tys. zł.). Co więcej znajduje potwierdzenie w dokumentach z k 50-54

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na rozliczenie z k 49, z którego wynika, iż wpłaty 45, 35, 6 i 4,5 tysięcy zł., stanowiły jedną inwestycję z której oskarżony do dnia 15.02.2013 r., zwrócił pokrzywdzonej 25 tys. zł. Jej zysk miał wynieść zaś 8851 zł. Do tego czasu oskarżony jednak zwrócił pokrzywdzonej 35 tys. zł., a więc aż o 10 tys. więcej niż wskazał w owym rozliczeniu. Poza tym rozliczeniem pozostaje lokata na 5 tys. zł., dokonana 3.08.2012 r., opisana w przelewie jako lokata na 3 miesiące. Nie sposób jednak przyjąć, iż pozostałe 10 tys. zł., stanowi zwrot owej lokaty wraz z odsetkami. Jest to bowiem suma zbyt wysoka. Nadto z zestawienia wpływów na konto pokrzywdzonej wynika, iż w okresie na który lokata opiewała, a więc w dniu 3 listopada 2015 r., pokrzywdzonej nie zwrócono pieniędzy. Dzień wcześniej, na jej konto wpłynęła co prawda kwota 5 000 zł., jednak jest to suma równa jedynie w/w wpłaconej kwocie bez odsetek, stąd nie sposób uznać jej za wypłatę powstałą wskutek upływu terminu lokaty. W tym miejscu wskazać należy, że z zaświadczenia z k 57 wynika, iż kwota 35 tys. zł., została wpłacona na lokatę 1 miesięczną 14.09.2012 r.,

a więc nie powinna wchodzić w skład sum wskazanych w pokwitowaniu z k 49. Te fakty wskazują, że okoliczności wskazane w pokwitowaniu z k 49 jak i terminy lokat wskazane w dokumentach były dowolnie wskazywane.

Okrągłe kwoty wypłat wskazują, że żadna z nich nie stanowiła rozliczenia związanego z likwidacją lokaty, co wskazuje na to, iż 37 000 zł. nie stanowiło likwidacji jakiegokolwiek lokaty.

Jako niewiarygodne sąd uznał stwierdzenia pokrzywdzonej, że w listopadzie 2012 r., oskarżony przelał jej łącznie 37 000 zł. Świadek zapewne pomyliła się wskazując jako datę końcową listopad, skoro ta właśnie kwota została jej łącznie przekazana ale do 4 marca 2013 r. co zresztą sama świadek zaraz potem precyzyjnie opisuje wskazując daty i kwoty przelewów.

W zakresie przelewu dokonanego w dniu 3 lipca 2012 r., na konto oskarżonego, a stanowiącego wpłatę części należności wynikającej z umowy zawartej w sierpniu 2012 r., ocenę dowodów zamieszczono w części uzasadnienia dotyczącej oceny dowodów związanych z zarzutem kradzieży z konta A. B. w/w kwoty (zarzut 54)

20) W zakresie kontaktów oskarżonego z **B. M.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 526-527, 531-532 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

21) W zakresie kontaktów oskarżonego z Z. S., sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 1126-1129, 1131 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego, który wskazywał wysokość wypłaconych odsetek na kwoty od 5 do 6 tys. zł.

22) W zakresie kontaktów oskarżonego z **E. i T. P.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 269-272 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego, złożonych na rozprawie.

Jako niewiarygodne sąd uznał natomiast depozycje M. G. z postępowania przygotowawczego, gdzie stwierdził, że do oddania pozostało mu jedynie 120 tys. zł. W tej części pozostają one w sprzeczności z zeznaniami E. P. oraz tym co sam oskarżony wskazał na rozprawie wyjaśniając, że nie dokonał na rzecz pokrzywdzonych żadnych wpłat.

23) W zakresie kontaktów oskarżonego z **A. K.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 1549-1551 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

Wskazać w tym miejscu należy, że co prawda na przelewie z k 1150 wskazano, że jest to wypłata z lokaty, jednakże z zestawienia zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień samego oskarżonego złożonych na rozprawie wynika, iż była to w istocie spłata pożyczki udzielonej M. G.. Podnieść w tym miejscu wypada, że sama kwota 10 615 zł. nie mogła stanowić zwrotu lokaty wraz z odsetkami. Jak wskazała bowiem A. K. oprocentowanie z niej miało wynieść 7 % w stosunku rocznym a sama lokata opiewała tylko na 4 miesiące. Wobec odsetki winny być znacznie niższe od 615 zł.

24) W zakresie kontaktów oskarżonego z **B i A. M.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 145-150 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

25) W zakresie kontaktów oskarżonego z **S. L.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 866-8869 oraz częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych na rozprawie.

S. L. wskazał, że wpłacił oskarżonemu 40 tys. zł., co potwierdza umowa z k 869, 10 tys. zł., w dniu 21 grudnia 2011 r., co potwierdza zaświadczenie z k 868, 15 tys. zł., co potwierdza zaświadczenie z k 867, oraz przelał 8 lutego 2013 r., 10 tys. zł., co potwierdza dowód przelewu z k 866. Taką kwotę wpłat wskazał również sam oskarżony na rozprawie.

Pokrzywdzony stwierdził, że otrzymał dwie wypłaty odsetek z tytułu pierwszej transakcji, co potwierdza częściowo sam oskarżony wskazując, że wpłacił mu kwotę ok. 20 tys. zł.

Jako niewiarygodne, sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, gdzie wskazał, że pokrzywdzony wpłacił mu jedynie 60 tys. zł. W tej części pozostają one w sprzeczności z w/w dowodami.

26) W zakresie wpłat pieniędzy przez **B. G.**, sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego i dokumencie z k 1721. M. G. przyznał, że przyjął od pokrzywdzonego w/w kwotę jako wpłatę na lokatę, nic nie zwracając pokrzywdzonemu. Jego depozycje potwierdza przelew z k 1721.

27) W zakresie kontaktów oskarżonego z **P. J.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 64-66 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

28) W zakresie kontaktów oskarżonego z **A. K.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 290-291 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

29) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **W. W.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego oraz częściowo wyjaśnieniach oskarżonego.

W. W. wskazał, że zawarł z M. G. dwie umowy lokat na kwoty 100 tys. i 35 tys. zł. fakt ten potwierdził oskarżony na k 3166.

Pokrzywdzony dodał, że pierwsza z transakcji została rozliczona, z drugiej zaś otrzymał jedynie odsetki w kwocie 4350 zł. Okoliczności te częściowo potwierdza oskarżony wyjaśniając, że przelał w styczniu na rzecz W. W. 4350 zł., przyznał także, że dokonywał spłat na rzecz pierwszego ze zobowiązań.

Jako niewiarygodne uznano wszakże pozostałe wyjaśnienia oskarżonego dotyczące kontaktów z pokrzywdzonym. W tej części jego depozycje pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego, ale także są wewnętrznie sprzeczne. Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie był nawet w stanie precyzyjnie podać kwoty jaka przyjął od pokrzywdzonego, wskazując początkowo na 150 tys. zł. Następnie podczas pierwszego przesłuchania na rozprawie wskazał, że nie kwestionuje kwoty 10 000 zł. i dodał, że nie było żadnych wypłat z jego strony, by na k 3166 wskazać, że przyjął najpierw 100 tys. zł, później 35 tys. zł. Z pierwszej transakcji do rozliczenia pozostało 10 tys. zł., drugą zaś rozliczył w całości. Co więcej na k 107-1810 wyjaśnił nawet, że W. W. został całkowicie spłacony.

30) W zakresie kontaktów oskarżonego z **C. G.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie z dokumentach z k 1714-1718 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

31) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **Ł i A. H.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonych i dokumentach z k 772-786 oraz częściowo wyjaśnieniami oskarżonego.

Ł. H. wskazał, że: 15.10.2012 r., zgodnie z propozycją oskarżonego, wraz z żoną A., wpłacili 150 tys. zł. na wskazany przez niego rachunek. Umowę podpisali na druku z logo (...). 30 stycznia otrzymali przelew na kwotę 11.925 zł, jako odsetki od w/w lokaty. Te fakty potwierdzają umowa z k 772-774, mail ze wskazaniem numeru konta z k 775, przelewy z k 776-777.

Dodał, że 6.11.2012 r., wpłacili 20 tys. zł., na okres 1 miesiąca na lokatę mikołajkową. Umowę podpisali na druku z logo (...). 6 grudnia uzyskali jej zwrot wraz z odsetkami w łącznej kwocie 20750 zł. Te okoliczności potwierdzają umowa z k 778-780, przelewy z k 781-782.

Nadmienił, iż w lutym 2013 r., oskarżony ponownie skontaktował się z nim i zaproponował założenie lokaty walentynkowej. 14.02.2013 r., wpłacili na ten cel 30 tys. zł. Umowę podpisali na dokumencie z logo (...). Te depozycje potwierdza umowa z k 783-785.

Wskazał, że 24.02.2013 r., przelali nadto 30 tys. zł., na prywatne konto oskarżonego, gdyż jak ten stwierdził do założenia kolejnej lokaty niezbędna jest suma 50 tys. zł. Brakującą kwotę miał dołożyć ze swoich pieniędzy. Ten fakt potwierdza przelew z k 786. Fakt dokonywania transakcji z oskarżonym potwierdziła również A. H..

Podkreślić należy, że sam oskarżony podczas pierwszego przesłuchania na rozprawie, potwierdził, że przyjął od pokrzywdzonych wpłaty w kwotach: 150 tys. zł., dwa razy po 30 tys. zł. i 20 tys. zł. oraz, że zwrócił tę ostatnią kwotę.

Podnieść trzeba, że pokrzywdzony bardzo precyzyjnie wskazywał kwoty jakie wpłacał oskarżonemu oraz jakie od niego otrzymywał. Wszystkie jego stwierdzenia w tym przedmiocie zostały udokumentowane umowami i potwierdzeniami przelewów. Stąd jako niewiarygodne, sąd uznał zeznania Ł. H. w tej części, w której wskazał, że do chwili obecnej nie otrzymał od oskarżonego 180 tys. zł. Kwota ta wynika zapewne z omyłki rachunkowej popełnionej przez świadka. Proste zsumowanie wpłaconych kwot i odjęcie od nich wypłaconych przez oskarżonego odsetek wskazuje, że w rzeczywistości straty pokrzywdzonego były wyższe, nawet przy uwzględnieniu odsetek z rozliczonej transakcji z 6.11.2012 r. Fakt, iż taką kwotę strat pokrzywdzony wskazał w postępowaniu przygotowawczym spowodował zapewne, że przyjął ją również prokurator i do takiej sumy odnosił się także oskarżony.

Jako niewiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, w jakim wskazał, że rozliczył się z pokrzywdzonymi z lokaty walentynkowej na kwotę 30 tys. zł. Są one w tym zakresie sprzeczne z zeznaniami Ł. H., z których wynika, że innych kwot poza 11 925 zł i 20 750 zł od oskarżonego nie otrzymał. Na marginesie wskazać w tym miejscu można, że sam M. G. podał początkowo, że pokrzywdzeni wpłacili mu jedynie 200 000 zł, on zaś wypłacił im tylko 22 tys. zł., co świadczy o tym jak słabo pamiętał przebieg transakcji z Ł. i A. H..

32) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **M. P.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego i dokumentach z k 16-27.

M. P. wskazał, że 30.11.2012 r., podpisał umowę lokaty i przekazał oskarżonemu w gotówce 50 tys. zł. Ten fakt potwierdza umowa z k 19-21. 12.12.2012 r., ponownie zgłosił się do niego oskarżony. Podpisali drugą umowę lokaty. Pokrzywdzony dodał, że przekazał M. G. 35 tys. zł. Ten fakt potwierdza umowa z k 16-18.

Zeznał, że na początku stycznia poinformował M. G., iż chce rozwiązać pierwszą umowę. Oskarżony początkowo go zbywał, po czym przelał mu w okresie od 15.02.2013 r., do 20.03.2013 r., 23 500 zł. Te okoliczności potwierdzają przelewy z k 22-27.

Wskazać należy, że sam oskarżony na rozprawie przyznał, iż pokrzywdzony wpłacił mu 85 tys. zł. dodając, że nie pamięta wysokości wypłat.

Jako niewiarygodne, sąd uznał pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że pokrzywdzony wpłacił mu aż 113 tys. zł., on zaś zwrócił mu 75 tys. zł. W tej części jego depozycje pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami M. P. ale również z jego późniejszymi wyjaśnieniami.

33) W zakresie kontaktów oskarżonego z **M. S.-K.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w dokumentach z k 1000-1003 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

34) W zakresie kontaktów oskarżonego z **K. P.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w pokwitowaniu z k 1770 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego k 1813-1819.

35) W zakresie kontaktów oskarżonego z **B. B.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 1911-1913 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego z k 3045.

36) W zakresie kontaktów oskarżonego z **G. S.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w dokumentach z k 107-110 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

37) W zakresie kontaktów oskarżonego z **I. S.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w dokumentach z k 121-122 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

38) W zakresie kontaktów oskarżonego z **R. Ł.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał, że przyjął od niego 120 tys. zł.

39) W zakresie kontaktów oskarżonego z **R. D.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w dokumencie z k 38 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

40) W zakresie kontaktów oskarżonego z **J. S.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach M. S. oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

41) W zakresie kontaktów oskarżonego z **L. C.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 116-118 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

42) W zakresie kontaktów oskarżonego z **K. Z.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 238-240, przelewie k 241 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

43) W zakresie kontaktów oskarżonego z **A. G.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 247-249 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

44) W zakresie kontaktów oskarżonego z **J. Ś.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 1903-1905 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

45) W zakresie kontaktów oskarżonego z **P. W.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał, że w/w wpłacił mu 10 tys. zł.

45) W zakresie kontaktów oskarżonego z **P. W.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał, że w/w wpłacił mu 10 tys. zł. oraz w zaświadczeniu z k 1165.

Jednak jako niewiarygodne, sąd uznał zeznania pokrzywdzonego złożone na rozprawie, w tej części, w której wskazał, iż to oskarżony jako osoba fizyczna miał inwestować owe 10 tys. zł. W tej części pozostają one w sprzeczności z jego poprzednimi zeznaniami, a także treścią pokwitowania, z którego wprost wynika, że pieniądze miały być przeznaczone na lokatę w (...).

47) W zakresie kontaktów oskarżonego z **R. N.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 904-905 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

48) W zakresie kontaktów oskarżonego z **K. W.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej. Znajdują one potwierdzenie w umowie z k 1503 oraz w wyjaśnieniach oskarżonego.

49) W zakresie kontaktów oskarżonego z **K. R.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał, że w/w wpłacił mu 10 tys. zł. oraz w zaświadczeniu z (...).

50) W zakresie kontaktów oskarżonego z **M. B.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz przelewie z k 1557. Za niewiarygodne, sąd uznał jedynie wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, że pokrzywdzony wpłacił mu 20 tys. zł., z których otrzymał 16 tys. zł. W tej części są one sprzeczne nie tylko z zeznaniami M. B. ale również z tym co wskazał oskarżony na rozprawie.

51) W zakresie kontaktów oskarżonego z **A. D.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz pokwitowaniach z k 576 i 577.

52) W zakresie kontaktów oskarżonego z **W. K.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego. Znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz przelewie k 218.

53) Ustalając stan faktyczny w zakresie kontaktów oskarżonego z **M. W.**, sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej oraz wyjaśnieniach oskarżonego. M. W. wskazała, że nie była klientką oskarżonego. Ł. ich jedynie prywatna znajomość.

M. G. poinformował ją, że pracuje w banku, poprosił o pożyczkę 14 tys. zł. Zobowiązał się do ich zwrotu z zyskiem, informując o tym, że suma ta potrzebna mu jest do założenia lokaty. 20 marca 2013 r., przekazała mu 13 000 zł. i złotą bransoletkę o wartości 2 tys. zł. Nie uzyskała od oskarżonego żadnej kwoty tytułem zwrotu pożyczki. Te fakty potwierdza sam oskarżony wyjaśniając, że otrzymał od w/w pieniądze i biżuterię o takiej wartości.

54) Ustalając stan faktyczny w zakresie zdarzeń polegających wypłacie w dniu 3.08.2012 r., z **konta A. B.** kwoty 40 tys. zł., sąd oparł się na dokumentach uzyskanych z (...) Banku (...), Ceramiki P., wyjaśnieniach oskarżonego, oraz częściowo zeznaniach A. B. i R. H..

Pokrzywdzona zeznała, że konto o nr (...) w (...), używała do spłaty kredytu hipotecznego. Nie wyznaczyła pełnomocnika. Na rachunku pozostało 53 126,59 zł. 20.07.2012 r., udała się do siedziby (...) w T. M., gdzie przy pomocy pracowników oddziału dokonała przelewu (...) tys. zł na swe konto w (...). Te okoliczności potwierdza dokumentacja z k 2601 oraz zeznania R. H..

A. B. zeznała, że 3 sierpnia 2012 r., była w pracy w Ceramice P. do godziny 15,00. Próbowała się załogować na konto i wymyślić hasło, ale logowanie się nie udało. Te okoliczności potwierdza dokument z k 2601, z którego wynika, że tego dnia w godzinach 12,16-12,33 na jej konto usiłowano się załogować z adresu IP 193.28.189.244 nieprawidłowo podając hasło. Z dokumentu z k 3308 wynika, że taki adres IP wykonywany był przez Ceramikę P..

Pokrzywdzona wskazała, że udała się do oddziału banku w T. M., gdzie podpisała aneks do umowy i zleciła pracownicy banku, aby odblokowała jej konto. Z zestawienia dokumentów z k 1898, 2601 oraz pism z k 3320 i 3467 wynika, świadek była w banku i o 16,18 pobrała kod aktywacyjny do konta. Samo konto zostało odblokowane między 16,18 a 16,20. O godzinie 16,23 przekazano dyspozycje przelewu (...) tys. zł na konto (...), którą zrealizowano minutę później, po czym nastąpiło wyjście z systemu. Dyspozycja przelewu wymagała podania kodu dostarczanego przez bank sms-em. Jak wynika z zestawienia z k 2601, wszystkie te operacje przeprowadzono z adresu IP 193.193.181.42, który w świetle pisma z k 3320 wykorzystywany jest przez wszystkich pracowników banku niezależnie od lokalizacji. Nadmienić w tym miejscu należy, że sam oskarżony wyjaśnił ostatecznie, że to nie on dokonał przelewu owych 40 tys. zł.

Z powyższego zestawienia wynika, iż to sama A. B., wbrew swym twierdzeniom, dokonała owego przelewu. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że między zakończeniem aktywacji konta, którą nawet w świetle swoich zeznań miała dokonać pokrzywdzona przy pomocy pracownic banku, a dyspozycją przelewu upłynęły jedynie 3 minuty. Samo zaś polecenie przelewu zostało wydane z urządzenia mającego ten sam numer IP, zastrzeżony dla banku, co urządzenie aktywujące konto.

Mając powyższe na uwadze, jako niewiarygodne uznano zeznania A. B., iż nie ona dokonała przelewu (...) tys. zł. i dowiedziała się o nim dopiero po trzecim przesłuchaniu oraz pierwsze wyjaśnienia oskarżonego składane przed sądem, w których przyznał się do czynu zarzuconego mu w pkt 54. Jak sam wskazał chciał wówczas szybkiego zakończenia procesu w związku ze złożonym wnioskiem o dobrowolne poddanie się karze.

Poza w/w okolicznościami także same zeznania A. B. w przedmiotowej kwestii są niespójne i nielogiczne:

- podczas pierwszych dwóch przesłuchań, 15 i 26 kwietnia 2013 r., w ogóle nie pomawiała oskarżonego o dokonanie kradzieży pieniędzy z jej konta, mimo, iż oskarżała go o dokonanie na jej szkodę kilku oszustw. Uczyniła to dopiero podczas czwartego przesłuchania, w dniu 9.10.2013 r., już po tym jak podczas trzeciego, została poinformowana, że ona również może być oskarżona o przestępstwo. Świadek zatem mając świadomość, że oskarżony oszukał ją, wyłudzając pieniądze oraz wiedząc, że posiada on informacje przekazywane jej przez bank sms-ami dotyczące jej konta nie pokusiła się o sprawdzenie jego stanu, aż do czasu trzeciego przesłuchania w dniu 5.08.2013 r. Takie zachowanie tłumaczyć może tylko to, że świadek doskonale zdawała sobie sprawę, że na koncie nie ma już pieniędzy do niej należących, w związku z czym oskarżony nie mógł ich zagarnąć. Jednocześnie po pouczeniu przez policję, zapewne przestraszyła się, że zostanie oskarżona o współdziałanie z oskarżonym, w związku z wykorzystywaniem przez niego

jej konta do oszustw i chcąc uwiarygodnić fakt, że o całym procederze nie wiedziała, a nawet nie umiała obsługiwać konta, fałszywie pomówiła oskarżonego o kradzież pieniędzy.

- z jednej strony pokrzywdzona wskazuje na k 1891-1896, że aneks jedynie okazała oskarżonemu i to dopiero gdy przyszedł do niej z propozycją otwarcia kolejnej lokaty, nie wie zaś co się stało z kopertą, którą otrzymała przy jego podpisywaniu. Stwierdziła wówczas wprost, że nie dawała M. G. dostępu do konta. W toku tego samego przesłuchania wskazała jednak, że przekazywała mu sms-y kierowane do niej z banku. Na k 2535 zaś zeznała, że przypomniało jej się, że dokumenty wcześniej przekazywała M. G. i nieświadomie dała mu dostęp do swego rachunku.

W tym miejscu należy odnieść się do stwierdzeń oskarżonego, iż owe 40 tys. przelane w dniu 3.08.2012 r., stanowiło wraz z 5 tys. przelanymi tego dnia z (...) sumę 45 tys. zł objętą umową z k 47-48. Z jednej strony podnieść należy, że jak wskazuje dokument z k 3413 przelew z dnia 3 sierpnia 2012 r., z rachunku (...) należącego do A. B. w wysokości 5 tys. zł., na rachunek (...) oznaczony został jako (...) W., lokata 3 miesiące. Tego samego dnia na ten sam rachunek pokrzywdzona przelała jeszcze 40 tys. zł. Z drugiej jednak strony z zeznań A. B. oraz dokumentów z k 47-58 wynika, że wpłaciła oskarżonemu w sumie 95 500 zł. to jest: 45 tys., 5 tys., 4500, 6 tys. i 35 tys. zł. W tym przedmiocie jej zeznania są konsekwentne, Podkreślić należy, że pokrzywdzona jednoznacznie i wyraźnie odróżnia wpłatę na kwotę 45 tys. zł. wiążąc z umową od pozostałych wpłat (w tym wpłaty 5 tys. zł.) potwierdzonych jedynie przelewami, choć myli się zeznając, że całe 45 tys. przekazała oskarżonemu w gotówce. Podkreślić w tym miejscu jednak trzeba, iż sam oskarżony przyznał, że pokrzywdzona wpłaciła mu dokładnie 95 tys. zł. Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że choć 40 tys. zł., przelane w dniu 3 sierpnia wraz z wpłatą gotówkową na kwotę 5 tys. zł., wchodziło w skład 45 tys. zł objętych umową z k 47-48, a sam przelew na kwotę 5 tys. zł dokonany tego samego dnia stanowił już wpłatę na poczet innej umowy – lokaty 3 miesięcznej. W przeciwnym bowiem razie suma wpłat dokonanych przez pokrzywdzoną nie zgadzała by się z sumą wynikającą ze zgodnych w tym przedmiocie zeznań A. B. i wyjaśnień oskarżonego.

Jako wiarygodne, sąd uznał stwierdzenia A. B., iż zadzwonił do niej oskarżony pytając, czy korzysta ze swego konta w (...). Pomógł jej się zalogować przez telefon. Powiedział jej, że może kontrolować i obserwować co się dzieje z jej lokatą. Później przekazywała mu sms-y z hasłami przychodzące na jej telefon z banku, za pomocą których można było zarządzać środkami zgromadzonymi na rachunku. W tej części znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach M. G. oraz zeznaniach R. H.. Pierwszy z nich przyznał, iż z konta pokrzywdzonej zaczął korzystać od października - listopada 2012 r. Korespondują z nimi zeznania R. H. wskazujące, że na rachunek o nr (...), należący do A. B. wpłynęło między innymi:

- 27.02.2013 r., 10 tys. zł., od A. G. z dopiskiem lokata 2 miesiące 3,95 %
- 28.02.2013 r., 10 tys. zł., od P. W. z dopiskiem lokata 1 miesiąc
- 6.03.2013 r., 50. tys. zł., od J. K. z dopiskiem lokata 30-dniowa
- 8.03.2013 r., 15 tys. zł., od R. Ł. z dopiskiem lokata 30 dniowa
- 12.03.2013 r., 3 tys. zł., od A. B. z dopiskiem lokata
- 21.03.2013 r., 20 tys. zł., od W. K. z dopiskiem lokata

Powyższe depozycje znajdują potwierdzenie w zeznaniach powyższych pokrzywdzonych oraz dokumentach przelewu.

Nieprawdziwe są jednak stwierdzenia pokrzywdzonej, iż zdarzenie to miało miejsce w dniu 3.08.2012 r. Jak wskazała sama A. B. wówczas to oskarżony pomógł jej się zalogować na konto przez telefon. Tymczasem jak już wyżej wskazano 3.08.2012 r., pokrzywdzona nie mogła mimo prób się zalogować uczyniła, to dopiero w trakcie osobistej wizyty w banku po podpisaniu aneksu do umowy.

Dokonując **oceny prawnej** zachowania oskarżonego w zakresie zarzutów z pkt-ów 1-53, sąd uznał, iż działał on umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wpłacone przez pokrzywdzonych

pieniądze przeznaczał na spłatę swoich zobowiązań powstałych przez rozpoczęciem przestępnej działalności jak i tych wynikłych z zawieranych później przez niego umów.

Chciał on wprowadzić w błąd pokrzywdzonych z pkt 1-52, co do tego, że przekazane mu pieniądze zostaną zainwestowane przez (...), po czym zostaną im zwrócone wraz z ustalonymi odsetkami i uczynił to oferując im produkty inwestycyjne w imieniu tegoż podmiotu, który w rzeczywistości nie miał z nimi nic wspólnego. Chciał także wprowadzić w błąd **M. W.**, że pożyczone mu pieniądze, zostaną jej zwrócone wraz z ustalonymi odsetkami i uczynił to prosząc o pożyczanie 14 tys. zł. i zobowiązując się do jej zwrotu z zyskiem, wskazując, że suma ta potrzebna mu jest do założenia lokaty bankowej.

Chciał doprowadzić i doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, bowiem wiedział, że w rzeczywistości nie zwróci im wszystkich wpłaconych pieniędzy. Jak sam przyznał, najpierw spłacał własne zadłużenie, które powstało wcześniej, później zaś kolejno zapadające zobowiązania. Krótsze lokaty były wyżej oprocentowane, co nie było zgodne z zasadami ekonomii, a w pewnym momencie w jego działalności nic nie było logiczne. Wpadając w spiralę zadłużenia, chciał spłacać bieżące zadłużenie, co w istocie warunkowało kontynuowanie przez niego przestępnej działalności.

Oskarżony działał ze z góry powziętym zamiarem. Nie oszukiwał on sukcesywnie kolejnego pokrzywdzonego, po tym jak zakończył oszukiwanie poprzedniego. W istocie jego działania skierowane przeciwko poszczególnym ofiarom niejednokrotnie pokrywały się czasowo. Z samego mechanizmu popełnionego przezeń przestępstwa wynikała konieczność wprowadzenia w błąd większej grupy osób, aby w ten sposób finansować kolejno zapadające zobowiązania.

Przypisanego mu przestępstwa dopuścił się wobec mienia wielkiej wartości, przekroczyło ono bowiem wartość wskazaną w art. 115 § 6 kk.

Oskarżony z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodów. Sukcesywnie bowiem, przez niemal 5 lat, pozyskiwał od 53 pokrzywdzonych pieniądze, które przeznaczał na spłatę zaciągniętych przez siebie zobowiązań.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał go w miejsce zarzucanych mu w punktach 1-53 czynów, za winnego tego, że: w okresie od 5 sierpnia 2008 r., do 21 marca 2013 r., w Ł. oraz na terenie województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd niżej wymienionych osób, co do możliwości i zamiaru zwrotu przekazanych mu pieniędzy, doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że fałszywie zapewnił ich wszystkich z wyjątkiem **M. W.** (2) o tym, że zawierają za jego pośrednictwem z (...) Towarzystwem (...) na (...) S.A. oraz (...) Usługi (...) umowy w postaci polis i lokat, mocą których otrzymają od tegoż podmiotu, po upływie terminu obowiązywania umów wpłacone kwoty wraz z odsetkami, podczas gdy takowe umowy, z tymi podmiotami, w rzeczywistości nie były w ogóle zawierane, a **M. W.** (2) fałszywie zapewnił o tym, iż pożyczona mu jako osobie fizycznej kwota ma umożliwić zrealizowanie legalnej transakcji finansowej z (...), przynoszącej 3 % odsetki w stosunku miesięcznym, po której zakończeniu pokrzywdzona otrzyma zwrot pożyczonej kwoty powiększonej o odsetki, przy czym z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości o łącznej wartości **3 874 050 zł.**, przy czym wypłacił pokrzywdzonym tytułem odsetek lub zwrotu części kapitału od inwestycji 638 889 zł. czym wyczerpał znamiona art. 286 § 1 kk w zw z art. 294 § 1 kk w zw z art. 12 kk i 65 § 1 kk.

Sąd wyeliminował z opisu czynu te zdarzenia, które wiązały się z zawarciem przez oskarżonego poszczególnych umów, w sytuacji gdy umowy te zostały przez niego w całości rozliczone. Sytuacja taka dotyczyła m.in. pierwszej umowy zawartej z A. B. oraz środkowych umów dotyczących M. S.. Nie sposób bowiem uznać, że w wypadku, gdy pokrzywdzony otrzymał w umówionym terminie zwrot wpłaconych pieniędzy powiększonych jeszcze o wysokie odsetki, iż został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Wymierzając oskarżonemu karę, jako okoliczności łagodzące uznano: jego uprzednią niekaralność fakt, iż w znacznej części przyznał się do przypisanego mu czynu. Jako okoliczność obciążającą uznano wielką wartość przedmiotu

przestępstwa **w wysokości 3 874 050 zł.**, choć z drugiej strony sąd uwzględnił, że oskarżonym zwrócił z tej kwoty pokrzywdzonym 638 889 zł. Wpływ na zaostrzenie kary miał fakt, iż M. G. działał w warunkach czynu ciągłego, pokrzywdzonymi były 53 osoby oraz okoliczność, iż z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodów.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 294 § 1 kk w zw z art. 65 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego M. G. (1) obowiązek naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz:

- 1) M. S. (1): 182 750 zł. (sto osiemdziesiąt dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych)
- 2) K. K. (1): 128 500 zł; (sto dwadzieścia osiem tysięcy pięćset złotych)
- 3) A. B. (1): 3000 zł; (trzy tysiące złotych)
- 4) A. S. (2): 116 000 zł; (sto szesnaście tysięcy złotych)
- 5) G. S. (1): 153 837 zł; (sto pięćdziesiąt trzy tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych)
- 6) M. T. (1): 13 000 zł; (trzynaście tysięcy złotych)
- 7) R. L. (1): 150 000 zł; (sto pięćdziesiąt tysięcy złotych)
- 8) solidarnie P. i A. F.: 88 000 zł. (osiemdziesiąt osiem tysięcy złotych)
- 9) T. A. (1): 24 548 zł; (dwadzieścia cztery tysiące pięćset czterdzieści osiem złotych)
- 10) S. D. (1): 15 000 zł; (piętnaście tysięcy złotych)
- 11) M. S. (3): 20 000 zł. (dwadzieścia tysięcy złotych)
- 12) J. M. (2) : 319 101 zł; (trzysta dziewiętnaście tysięcy sto jeden złotych)
- 13) A. S. (3): 150 000 zł; (sto pięćdziesiąt tysięcy złotych)
- 14) D. Ł. (1): 70 000 zł; (siedemdziesiąt tysięcy złotych)
- 15) J. K. (1): 167 400 zł; (sto sześćdziesiąt siedem tysięcy czterysta złotych)
- 16) R. S.: 30 000 zł; (trzydzieści tysięcy złotych)
- 17) W. C. (1): 17 300 zł. (siedemnaście tysięcy trzysta złotych)
- 18) M. M. (1): 46 000 zł; (czterdzieści sześć tysięcy złotych)
- 19) A. B. (3): 58 500 zł; (pięćdziesiąt osiem tysięcy pięćset złotych)
- 20) B. M. (1): 180 000 zł; (sto osiemdziesiąt tysięcy złotych)
- 21) Z. S. (1): 54 500 zł; (pięćdziesiąt cztery tysiące pięćset złotych)
- 22) solidarnie E. i T. P. (1): 142 000 zł; (sto czterdzieści dwa tysiące złotych)
- 23) A. K. (1): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 24) solidarnie B. M. (3) i A. M. (2): 21 000 zł; (dwadzieścia jeden tysięcy złotych)

- 25) S. L. (1): 51 500 zł; (pięćdziesiąt jeden tysięcy pięćset złotych)
- 26) B. G. (1): 12 000 zł; (dwanaście tysięcy złotych)
- 27) P. J. (1): 100 000 zł; (sto tysięcy złotych)
- 28) W. W. (1): 30 650 zł; (trzydzieści tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych)
- 29) C. G. (1): 5 000 zł; (pięć tysięcy złotych)
- 30) solidarnie A. i Ł. H. (1) 198 075 zł; (sto dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych)
- 31) M. P. (3): 61 500 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy pięćset złotych)
- 32) M. K. (2): 200 000 zł. (dwieście tysięcy złotych)
- 33) K. P. (1): 15 000 zł; (piętnaście tysięcy złotych)
- 34) B. B. (1): 21 000 zł; (dwadzieścia jeden tysięcy złotych)
- 35) G. S. (2): 11 000 zł. (jedenaście tysięcy złotych)
- 36) I. S. (1): 4 000 zł; (cztery tysiące złotych)
- 37) R. Ł. (1): 120 000 zł; (sto dwadzieścia tysięcy złotych)
- 38) R. D. (1): 40 000 zł; (czterdzieści tysięcy złotych)
- 39) J. S. (1): 15 000 zł; (piętnaście tysięcy złotych)
- 40) L. C.: 15 000 zł; (piętnaście tysięcy złotych)
- 41) K. Z. (1): 20 000 zł; (dwadzieścia tysięcy złotych)
- 42) A. G. (1): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 43) J. Ś. (1): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 44) P. W. (1): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 45) P. W. (3): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 46) R. N. (1): 15 000 zł; (piętnaście tysięcy złotych)
- 47) K. W. (1): 20 000 zł; (dwadzieścia tysięcy złotych)
- 48) K. R. (1): 10 000 zł; (dziesięć tysięcy złotych)
- 49) M. B. (1): 5 000 zł; (pięć tysięcy złotych)
- 50) A. D. (1): 20 000 zł; (dwadzieścia tysięcy złotych)
- 51) W. K. (1): 20 000 zł; (dwadzieścia tysięcy złotych)

przy czym zapłata całości albo części powyższych kwot przez inne osoby lub osobę, zwalnia oskarżonego w odpowiedniej części od obowiązku ich uiszczenia na rzecz wyżej wymienionych pokrzywdzonych, a nadto na rzecz:

52) M. W. (2): 15 000 zł. (piętnaście tysięcy złotych);

W stosunku do obowiązków orzeczonych w punktach 1-51 sąd uwzględnił wypłaty dokonane na rzecz tychże pokrzywdzonych przez oskarżonego tytułem odsetek lub zwrotu części kapitału oraz fakt, iż pokrzywdzeni ci albo już wystąpili z powództwami przeciwko podmiotom mającym w nazwie (...) albo też mogą to w każdej chwili uczynić. Stąd należało uzależnić rozmiar obowiązku naprawienia szkody od tego, czy szkoda wyrządzona przestępstwem zostanie naprawiona choćby w części przez inny niż oskarżony podmiot.

Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody jedynie wobec A. K., jej pełnomocnik bowiem w głosach końcowych cofnął wniosek złożony uprzednio w tej kwestii. Wobec takiego stanowiska sąd uznał, iż nakładanie na M. G. takiego obowiązku z urzędu, wbrew woli pokrzywdzonej byłoby niezasadne.

Wobec tego, że oskarżony nadużył zaufania kontrahentów i okazał, że zajmowanie się przez niego prowadzeniem inwestycji finansowych ze środków inwestorów indywidualnych zagraża istotnym dobrom, na podstawie art. 41 § 1 i 2 kk orzeczono wobec niego zakaz: prowadzenia działalności gospodarczej, wykonywania zawodu lub zajmowania stanowiska, związanych z prowadzeniem inwestycji finansowych ze środków pochodzących od inwestorów indywidualnych na okres 10 lat.

Zgodnie z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 17 września 2013 r., do dnia 11 września 2014 r., od dnia 21 września 2014 r., do dnia 23 września 2014 r., od dnia 5 października 2014 r., do dnia 13 października 2015 r.; od dnia 18 października 2014 r., do dnia 20 kwietnia 2015 r. i od dnia 30 kwietnia 2015 r., do dnia 16 września 2015 r.

Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony nie dokonał kradzieży, jaką zarzucono mu w pkt 54, sąd uznał go za niewinnego popełnienia tegoż czynu i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony od 2 lat był pozbawiony wolności, nadto uwzględniając orzeczone wobec niego obowiązki naprawienia szkody, sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od kosztów sądowych związanych z postępowaniem o czyny z punktów 1-53 aktu oskarżenia, uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla niego w istocie niemożliwe.